

**EL
FAR**

DE L'EMPORDÀ

NÚM. 07 - ABRIL 2016

REVISTA DIGITAL MENSUAL D'ACTUALITAT I D'INFORMACIÓ CULTURAL. GRATUÏTA

Sant Jordi: De dracs i princeses a llibres i roses

**RÀDIO CAPITAL
COMMEMORA ELS 10 ANYS
SENSE RÀDIO LIBERTY**

**TERRA DE MAR:
ELS FARS DEL
BAIX EMPORDÀ**

**UNA MIRADA EMOCIONADA.
FOTOGRAFIES DE
RAMON MASCORT AMIGÓ**

Colnatur

El teu **col·lagen** de confiança

El col·lagen és la proteïna més abundant del nostre cos i un dels principals components d'articulacions, ossos, músculs, genives, dents i pell.

Ho notaràs
i ho notaran!

Protecció natural
del **moviment**

Té cura de les teves **articulacions,
ossos, músculs, dents i pell**
de manera natural i efectiva

CREMA DE MASSATGE MUSCULAR

Especialment recomanat per:

- Esportistes
- Abans i després d'un sobreesforç físic
- L'alleujament de la fatiga diària

PRODUCTE ALIMENTARI

Sabor **molt Neutre** o **Fruites del bosc**

Especialment recomanats:

- A qualsevol edat, si vols **mantenir-te actiu**, practiques **esport o exercici físic**
- A partir de 40 anys

EN VENDA A LA **SECCIÓ
DE PARAFARMÀCIA I DIETÈTIQUES**

Segueix-nos a:
www.colnatur.com

ANUNCIAT A

LÍDER EN VENDES

Especialistes en **col·lagen**

Les proteïnes contribueixen a conservar la massa muscular i al manteniment dels ossos en condicions normals. La vitamina C contribueix a la formació normal de col·lagen per al funcionament normal d'ossos, cartílags, genives, dents i pell. (Reg. UE 432/2012)

Edita:

MITIC Gestió Cultural

Editor: Joaquim Ullan

Redacció: Eva Sans i Carme Camins

Publicitat: 690 381 496

Col·laboradors: Carme Camins, Núria

Urpí, Fran Gutiérrez, Jordi Salvador,

Núria Clara (fotografia), Ester Agustí

(disseny i capçalera)

Redacció i administració:

C/ López Puigcerver 21, local 4,

17230 Palamós. Telf. 619 579 870

www.elfardelemporda.cat

redaccio@elfardelemporda.cat

@elfardelemporda.cat

Imatge portada:

Pixabay

Han col·laborat: Germà Lluç, Natàlia Burjachs, Isabel Corominola Juscafresa, Llibreria El Cucut (Torroella de Montgrí), Cercle Català d'Història, Comissió de Prevenció i Promoció de la Salut de SSIBE.

El Far de l'Empordà és una publicació digital i mensual, divulgativa d'informació, independent, plural i de caire comarcal. La revista El Far de l'Empordà no s'identifica necessàriament amb les opinions dels autors i col·laboradors. Les persones que apareixen als crèdits no mantenen necessàriament una relació laboral amb El Far de l'Empordà.

Data de publicació: abril 2016

Propera publicació: maig 2016

Abril finat, hivern acabat

Sembla que hem començat la primavera amb un regust amarg. A l'accident d'autobús ocorregut a Tarragona en el que van morir diversos estudiants de diferents nacionalitats, va seguir els atemptats a Bèlgica que van deixar els seus serveis d'intel·ligència en evidència. Amb tot això, la corrupció en l'àmbit polític i empresarial amb l'escàndol de les empreses off-shore a Panamà ja s'ha endut durant els primers dies a algun polític de pes com pot ser el primer ministre islandès. En el moment de redactar aquest editorial, fins i tot algun ministre espanyol sembla també haver patit aquesta malaltia. Qui ho anava a dir, oi? El consorci empresarial espanyol que està construint el tren d'alta velocitat a La Meca, ja adverteix que tindrà unes pèrdues aproximades d'uns 1000 milions d'euros, i és clar, els usuaris habituals de Renfe o Adif, ja suen pensant en què ara els tocarà ballar i com. Amb tot, l'inexorable ministre d'hisenda Cristóba Montoro diu que la culpa del daltabaix en l'economia espanyola és de les comunitats autònomes mentre es fa l'orni davant del toc d'atenció donat per la UE pels reiterats incompliments del dèficit per part de l'executiu. Tot està molt alterat amb l'arribada de la primavera.

Potser cal esmentar també que el Barça sembla haver entrat en davallada, llençant per la borda únicament amb quatre partits el que s'havia aconseguit en la temporada. Però... d'això, millor no parlar-ne, no ens fem mala sang.

Al voltant de tots aquests esdeveniments, al nostre Empordà sembla que la primavera ha arribat més mansament que mai. Després d'uns dies de pluja, el bon temps i la calor sembla que ho envaeixen tot. Així doncs, amb l'aroma de les roses i la lluminària primaveral, aquest mes a la nostra revista, el tema central està dedicat al patró de Catalunya, Sant Jordi a qui mirarem d'interpretar des de diferents vessants. Parlarem també del programa especial que va dedicar Ràdio Capital 10 anys després de la desaparició de les antenes de Ràdio Liberty, i amb Jordi Salvador, consumat navegador, encetem nova secció "Terra de Mar". En l'edició d'aquest mes ens parlarà dels fars de l'Empordà. A més, en altres seccions culturals, us explicarem que ja s'han presentat els diferents concerts d'enguany al Festival de Cap Roig, que aquest any, en Manolo Garcia i els Estopa presentaran els seus darrers treballs a la Porta Ferrada de Sant Feliu, i parlarem també de la darrera exposició a la Fundació Mascort de Torroella de Montgrí, a més d'història, salut, llibres...i moltes coses més!

Aquest mes, el Far de l'Empordà us explica tot això i més. Perquè el que volem és guaitar l'Empordà amb vosaltres i fer partícip la Comarca per compartir la informació i les activitats que es fan als pobles, les viles i les ciutats. Volem donar la veu a la seva gent perquè ens expliquin les seves experiències i divulgar d'una manera clara, didàctica, sense embuts i amb una clara intenció: La de compartir i fer-vos reflexionar.

SUMARI

3 EDITORIAL

TEMA DEL MES.

4-7 Sant Jordi: La victòria contra el mal al llarg dels segles. Eva Sans

8-10 "La vella pagesia, la lectura i el calendari. Isabel Corominola

11 AIRES DE TRAMUNTANA.

Joaquim Ullan // Carme Samora

12-15 L'ENTREVISTA. Teresa Colomer de "Galetes Graupera de Joan Casademont". Carme Camins

16 OPINIÓ

17 EL RACÓ DEL LECTOR

18-21 REPORTATGE.

Gavorit Radio Svoboda. Redacció

22-23 TERRA DE MAR.

Els fars del Baix Empordà

24 RACONS DE L'EMPORDÀ.

Romanticisme entre ponts. Núria Clara Corominola

25-34 NOTÍCIES D'ACTUALITAT

MÚSICA.

35 Festival Cap Roig 2016

36 Manolo Garcia i Estopa presenten treballs. Redacció

37-38 L'ESPAI DE LES ARTS.

40 ELS NOSTRES MOTS. Núria Aupí EMPORDANET RIALLER. Fran Gutiérrez

41 LECTURES RECOMANADES.

42 SALUT. A l'abril vine i mou-te amb salut!

43 MENS SANA. Augmentem la nostra creativitat. Carme Camins

44 EPISODIS. Comte de Barcelona, Primus Inter pares. Joaquim Ullan

45 RECOMANACIONS DEL MES

Sant Jordi: La victòria contra el mal al llarg dels segles

Creu de Sant Jordi

Eva Sans

LA CREU DE SANT JORDI ARREU DEL MÓN ÉS LA CREU DE LA VICTÒRIA

La Creu de Sant Jordi blanca i vermella és coneguda arreu del món. Ja des d'un principi, formà part dels últims dies de l'Imperi Bizantí i més tard, de la República de Gènova qui l'enarborava als seus vaixells. Anglaterra va sol·licitar permís per enarborar-la també als seus estols i quedar així protegits per navegar pel Mar Negre i el Mediterrani. Fou símbol de la Royal Navy i acabà formant part dels territoris dels cinc continents colonitzats pels anglesos. Finalment va ser incorporada a la bandera britànica. També és la bandera nacional de Sardenya i Geòrgia i escut de Londres, Lincoln, York, Milà, Bolonya, Gènova, Pàdua, Renània-Palatinat, Coblença, Friburg de Brisgòvia i Mont-real. Es troba representada també als escuts d'Aragó, Barcelona i Almeria, i forma part de les banderes de Calahorra, Tudela, L'Almunia de Doña Godina i a les tres províncies aragoneses de Saragossa, Osca i Terol, apareix també en el municipi de Valdecaballeros a la Comunitat d'Extremadura i al

municipi d'Alcoi, a la Comunitat Valenciana.

A Catalunya tenim també la població de Sant Jordi Desvalls del Gironès tot i que l'enciclopèdia catalana per raons històriques (per pertànyer al comtat d'Empúries) situï aquesta població de Sant Jordi Desvalls com a pertanyent al Baix Empordà o Empordanet. Els seus orígens són molt antics i les primeres notícies de l'església de Sant Jordi Desvalls daten del 1136. Tenim un document de l'Arxiu Diocesà de Girona de l'any 1450 on diu que *"els homes de Sant Jordi Desvalls doten el benefici de Santa Maria d'Esperança a la parroquial."* La seva festa major és el 23 d'abril.

EL NAIXEMENT DEL CULTA A SANT JORDI

Tot i que a Occident el culte i veneració a Sant Jordi encara no era prou conegut, si que comença a arrelar entre les comunitats cristianes primitives de l'orient de l'Imperi Romà, les quals li edificuen esglésies i temples. Al segle V hi havia unes deu esglésies dedicades al sant a Egipte, Etiòpia, Síria, el Líban, Iraq i Judea, la principal església de Sant Jordi construïda el 350 a la ciutat de Lydda (Diòspolis). A la seva cripta s'hi troba la tomba del màrtir.

Al segle VI i la ciutat s'inclou en el pelegrinatge cap a Terra Santa. Sant Jordi esdevé conegut gràcies a Gregori de Tours, que el va incloure en un llibre dedicat a la glòria dels màrtirs.

DIFUSIÓ A OCCIDENT

Durant la primera croada el 1098, els croats en prendre Diòspolis de

mans turques van fer un descobriment sorprenent: Els turcs havien conservat el culte a sant Jordi, a qui els musulmans anomenaven Khidr o El Cavaller Verd. El cavaller verd és esmentat en diversos passatges de l'Alcorà i, en aquella època, comptava amb santuaris al llarg del món islàmic, gaudint d'una enorme devoció popular i havia estat la inspiració de diferents contes. Un conte que ha arribat al llarg dels segles fins a l'actualitat i que prové d'aquesta època, explicava la lluita d'un cavaller contra el drac per protegir una bella princesa.

Quan els croats retornen als seus territoris, ho fan amb una història en la qual el seu patró era protagonista d'un relat cavalleresc. A partir d'aquell moment, la figura del sant s'estengué per tot Occident cristià fins a la seva implantació a Europa. Al seu retorn des de Palestina a Anglaterra, el rei Ricard Cor de Lleó parlava del sant amb gran entusiasme, explicant que se li havia aparegut prop de Jerusalem. Fou aquesta la raó per la qual ordenà la reparació del seu sepulcre a Lydda, després que aquest fos destruït per Saladí.

A partir del segle XIV, hi ha nombroses llegendes guerreres en les quals apareix miraculosament sant Jordi fent costat als guerrers cristians en el moment decisiu de la batalla provocant grans victòries.

PATRONATGE A CATALUNYA. LA FORÇA DE LES LLEGENDES

A Catalunya s'estenen les llegendes segons les quals sant Jordi intervé en batalles al costat dels comtes catalans: Borrell II o Jaume I entre d'altres. També és invocat pels almogàvers enmig de les lluites. Se-

gons el Costumari Català de Joan Amades, el fet que Sant Jordi sigui el patró dels cavallers a la Corona d'Aragó es deu a l'ajut que va donar el sant al rei Pere I d'Aragó l'any 1096. Segons s'explica, l'esmentat rei va guanyar la batalla d'Alcoraz, que va implicar la reconquesta d'Osca contra els sarraïns després que aquest invoqués el sant. Per a agrair la gesta, el rei va nomenar-lo no només patró de la cavalleria sinó també de la noblesa de la Corona d'Aragó.

A Catalunya, la festa es va generalitzar a mitjan segle XV i el seu patronatge de Catalunya ja s'esmenta a començament d'aquell mateix segle XV.

Llegenda de Sant Jordi a Montblanc

La llegenda de Sant Jordi diu que era un soldat romà nascut al Pròxim Orient i el gran protagonista d'una gran gesta cavalleresca que se situa a Líbia. Tot i això, certa tradició catalana a través del Costumari Català de Joan Amades la creu esdevinguda a la població de Montblanc (Conca de Barberà).

La llegenda de Montblanc explica que un drac ferotge i terrible, que posseïa les facultats de caminar, volar i nedar, i tenia l'alè pudent, fins al punt que des de molt lluny amb les seves alenades enverinava l'aire, i produïa la mort de tots els qui el respiraven assolava els voltants de la vila provocant el terror més profund a tota la contrada. Els habitants van pensar que si li donaven cada dia una persona que li servís de presa deixaria d'atacar. I així, cada dia es feia un sorteig entre tots els habitants de la vila que eren entregats al drac.

Un dia, li tocà el torn a la filla del rei, la jove i bella princesa Cleodolinda. Hi hagué ciutadans que es van oferir per reemplaçar-la, però el rei fou sever i inexorable, i amb el cor ple de dol, va dir que tant era la seva filla com la de qualsevol dels seus súbdits i s'avingué a què fos sacrificada. La valenta i donzella sortí de la ciutat i s'encaminà cap al llac on es trobava el drac.

SANT JORDI I LA PRINCESA

Quan la princesa ja havia traspasat la muralla i es dirigia a la cova del drac, se li presentà un jove cavaller, dalt un cavall blanc amb una armadura daurada i lluent. La donzella li digué que fugís del monstre que rondava però el cavaller que havia vingut expressament per combatre la fera i alliberar-la del sacrifici tant a ella com a la vila de Montblanc. La fera va sortir de cop amb gran horror de la donzella i el valerós cavaller va començar una intensa lluita fins que li va clavar la seva llança deixant malferida a la terrible bèstia. El cavaller, que era Sant Jordi, lligà el monstre pel coll i li entregà a la donzella perquè ella mateixa portés el drac captiu a la ciutat, i la fera la seguí tota mansa i atemorida. La llegenda explica fins i tot, que els habitants de la vila havien vist tota aquella gesta des de la muralla i que rebé amb els braços oberts a la donzella i al cavaller.

LA ROSA VERMELLA

Un cop mort el ferotge animal, de la sang que en brollà, en sorgí ràpidament un roser, amb les roses més vermelles que la princesa hagués vist mai. D'aquest roser el jove cavaller tallà una rosa i li oferí a la princesa.

La llegenda també explica que el rei va voler casar la seva filla amb Sant Jordi, però que aquest ho declinà dient que una revelació divina el féu venir a aquesta vila per alliberar-la així com salvar la vida de la princesa. Recomanà al rei i als seus vassalls que fossin bons cristians i que honoressin i veneressin a Déu i el cavaller desaparegué misteriosament.

SANT JORDI A LA LITERATURA

Durant els inicis del segon mil·lenni, Sant Jordi va arribar a ser vist com el model ideal de la cavalleria, i durant aquest temps va ser representat en els romanços medievals. Des

La història per la qual és conegut el sant arreu del món és per la mort que va provocar al drac que pretenia menjar-se Cleodolinda, una preciosa donzella. Aquesta narració la va escriure Iacopo da Varazze al segle XII en la seva obra "La Llegenda Àuria". Mols aviat es va escampar per tot Europa fins a arribar a tota la Corona d'Aragó.

Imatge que pertany al manuscrit "legenda aurea", Bodleian Library Paris França 1382

d'aleshores, ha estat un motiu recurrent en la poesia catalana que ha relacionat sant Jordi amb la festa dedicada a l'amor i als amors. Molts autors li han dedicat tot tipus de composicions poètiques. En són mostra els poemes "Abril d'enamorat" de Pere Quart, "Les roses recordades" de Salvador Espriu o "La Diada de sant Jordi" de Joan Maragall.

poema

SANT JORDI GLORIÓS

*Sant Jordi té una rosa mig desclosa,
pintada de vermell i de neguit;
Catalunya és el nom d'aquesta rosa,
i Sant Jordi la porta sobre el pit.
La rosa li ha contat gràcies i penes
i ell se l'estima fins qui sap a on,
i amb ella té més sang a dins les venes
per plantar cara a tots els dracs del món.*

(Josep Maria De Segarra)

L'EVOLUCIÓ DE SANT JORDI. UNA FESTA CÍVICA I POPULAR

A la festa del dia 23 d'abril, que durant segles ha servit per a commemorar la gesta del màrtir i la llegenda cavalleresca posterior, cal afegir-hi la simbologia que té per al món rural. I a tot això, s'hi suma la celebració més recent en el temps: la festa del llibre

que enalteix el valor de la cultura. A finals d'abril i durant el maig, la floració dels rosers es troba en la seva màxima esplendor. Nombroses festes d'aquesta època de l'any ens ho fan evident: la Rosa d'Abril (27 d'abril, Mare de Déu de Montserrat) o la festa del Roser de Maig. La tradició de regalar la rosa no té un origen gaire clar. Alguns historiadors creuen que prové de la Fira dels Enamorats que se celebrava a Barcelona cap al segle XV i se sap que, en aquella època, a les senyoretes se'ls regalaven roses a la sortida de missa el dia de Sant Jordi. Segons explica Joan Amades al Costumari Català, les primeres referències de la Fira de les Roses que se celebrava al pati del Palau de la Generalitat daten de 1840: "Era qualificada de fira dels enamorats perquè hi anaven les parelles de promesos, els nuvis, els acabats de casar... Era costum que ells fressin llurs companyes amb un ram de roses".

L'ARRIBADA DELS LLIBRES

Pel que fa al Dia del Llibre, a Catalunya va començar a celebrar-se el 7 d'octubre de 1926, commemorant el naixement de l'eximí escriptor Miguel de Cervantes.

De fet, un Reial Decret de 6 de febrer de 1926, signat per Alfons XIII, va establir "que se instaure en España la festa anual del libro español en la perdurable fecha del natalicio del inmortal Cervantes". No sabem que en pensaria ara Alfons XIII amb el debat actual i les recerques sobre si Cervantes era català, però el cas és

que l'any 1930 la festa va canviar la tardor per la primavera i es traslladà al 23 d'abril, dia de la mort de l'autor d'El Quixot i, alhora, del dramaturg William Shakespeare (tots dos van morir l'any 1616).

A Catalunya s'esdevingué una felicitat coincidència i com diu l'historiador Joan Soler i Amigó "la Diada de Sant Jordi va aparellar definitivament la pàtria amb la cultura, el Dia del Llibre amb la Festa de la Rosa" (Monografia: Sant Jordi. La diada. La tradició. L'actualitat). Ni tan sols l'esclat de la Guerra Civil va aconseguir frenar la celebració de Sant Jordi com a festa cultural, malgrat que durant molts anys no s'hi van poder trobar llibres en català perquè estava prohibit editar-los en aquesta llengua. La censura sobre l'ús de la llengua catalana i la prohibició dels llibres escrits en català fou implacable.

JOAN AMADES

Joan Amades, al seu Costumari Català, explica que "Sant Jordi va gaudir de molta veneració i popularitat universal durant els temps medievals, precisament quan Catalunya es trobava en el seu apogeu". Sembla que l'ajut del sant va ser providencial per tal que el rei Pere I derrotés el poderós exèrcit del rei àrab de Saragossa, Almoçaben l'any 1094. El rei Pere I va nomenar Sant Jordi **patró de la cavalleria i noblesa catalana** per agrair que només en invocar-lo, els infidels fossin abatuts. Així doncs, els orígens del sant com a patró van lligats als ordes militars. L'hàbit blanc

ALTRES COMPOSICIONS DEDICADES A SANT JORDI

- **El corser de Sant Jordi**, Ventura Gassol

- **Invocació a Sant Jordi**, Miquel Dolç

- **El cavaller Sant Jordi**, A. Correig i Massó

- **Sant Jordi**, Lluís Gassó i Carbonell

- **L'abella i la flor**, A. Bori Fontestà

- **En un jardí i Les roses**, Joan Vinoli

- **La poesia**, Josep M López Picó

- **Cançó de la rosa**, Joan Garcés

- **La rosa de cristall**, Josep Maria de Segarra

- **Brot de Sàlvia**, Guerau de Liost

- **El poeta olora un perfum i A la poesia**, Joan Brossa

- **El despertar de la rosa**, A. Correig i Massó

- **El roser de Sant Jordi**, J. M. Rovira i Artigues

- **L'espasa de Sant Jordi**, Alfons Maseres

- **Les roses de Sant Jordi**, Salvador Perarnau

- **Sant Jordi**, Guillem Colom

- **Sant Jordi triomfant**, J. M. Folch i Torres

- **Sant Jordi**, Salvador Espriu

- **Una rosa**, Maria Antònia Salvà

- **Les roses franques**, La diada de Sant Jordi i les flors que s'esfullen, Joan Maragall

amb una creu vermella -vestit que identifiquem immediatament amb el sant- és el signe distintiu de l'orde militar de Sant Jordi d'Alfama cap al segle XIII.

La Generalitat de Catalunya consagra Sant Jordi com a patró de la màxima institució catalana l'any 1456, en temps d'Alfons el Magnànim. Amb una gran veneració ja des del 1418 es pot constatar en observar com en la porta noble del Palau de la Generalitat s'hi troba un gran medalló de sant Jordi, esculpit per l'artista Pere Joan, i que al mateix palau s'hi va construir la capella de Sant Jordi l'any 1433.

SANT JORDI PATRÓ DE CATALUNYA L'ANY 1667

L'església romana va proclamar oficialment Sant Jordi com a patró de Catalunya l'any 1667 i va declarar festivitat religiosa la diada del 23 d'abril. Però la pèrdua de llibertats i d'institucions i llengua pròpies que va suposar el Decret de Nova Planta de 1714 va perjudicar també les celebracions populars dedicades al sant. A finals del segle XVIII i principis del XIX, la tradició popular va anar retornant la festa al primer pla. En aquells temps, molta gent que anava a visitar la capella de Sant Jordi del Palau de la Generalitat mostrava les monedes de plata que posseïa amb la creença que el patró de Catalunya les convertiria en or, tot afavorint els seus negocis.

Tanmateix, cal no oblidar la importància de la festa en la vida agrícola. Precisament, l'etimologia del nom Jordi -Georgios, home del camp- obliga a tenir en compte el calendari del pagès. Sant Jordi era considerat protector del camp, concretament dels cereals. El refranyer conté abundants referències que relacionen el sant amb l'eclosió de la natura a la primavera: "*Per Sant Jordi, espiga l'ordi; per Sant Marc, espiga el blat*", "*Sant Jordi arribat, surt la cuca del forat*" i encara "*Bon Sant Jordi i Santa Creu, hi haurà vi pertot arreu*".

Serà a partir del segle XIX, amb la Renaixença, que Sant Jordi va anar

consolidant el seu patronatge sobre la nació catalana. La festa conjuga valors i símbols, enalteix la cultura i la natura, suma la força de la lluita amb l'espiritualitat. La llegenda medieval troba una lectura patriòtica: la princesa és la nació catalana, el drac personifica els enemics seculars d'aquesta terra i Sant Jordi és el cavaller que ve a rescatar-la de les urpes de l'invasor.

Sens dubte, aquesta lectura patriòtica es troba d'actualitat tal com estan els assumptes del país entre Espanya i Catalunya. No sabem si depenent del rumb que prenguin els esdeveniments es produiran canvis polítics profunds. També és interessant el debat obert sobre la taula en relació a la conveniència de si caldria canviar la Festa Nacional de l'11 de setembre al 23 d'abril, l'actual Diada nacional té connotacions derrotistes, tot al contrari de la festivitat de Sant Jordi i potser es comenta que interessaria més, en cas de recuperar l'estat català i la sobirania que varem tenir fins al segle XVIII, de celebrar una victòria al costat del cavaller que tantes batalles ens va fer guanyar, a través d'una jornada tan estimada, la de Sant Jordi, envoltada de roses i coneixement, erudició i cultura per fer reivindicar la justícia, la pau, el valor i el treball de tanta gent que al llarg dels segles ha viscut perquè perduri amb tota la dignitat, la nostra història i la nostra cultura.

SABIEU QUE...?

Segons les dades de l'IDESCAT, en la darrera estadística del 2014 de noms de nens, 306 es deien Jordi.

Fonts: Festes i cultura popular (Ajuntament de Sabadell)

Eva Sans
@Eva_Sans1492

A Catalunya, Sant Jordi és el dia dels enamorats

Imatge de Sant Jordi. Breviari de Martí l'humà (1356-1410)

L'escriptor Jordi Peñarroja en una de les parades de llibres (Fotografia: Maria Miró)

Rambla de la Llibertat de Girona (Fotografia: Ara Girona)

La vella pagesia, la lectura i el calendari

Isabel Corominola

Temps abans que els llibres fessin companyia a la rosa per la Diada de Sant Jordi, hi havia poca consciència d'adquirir llibres entre bona part de la classe obrera i de la pagesia. L'escàs temps per l'esbarjo que deixaven els horaris exhaustius en plena era industrial i el treball de sol a sol en el món rural arraconava l'exercici de la lectura. Postergada com a una mena de vici, la lectura es veia com una pràctica ociosa amb poc sentit, sobretot per col·lectius arrelats al pragmatisme.

Aquí en van uns exemples: “*Un cop violent va fer volar cap dins la riera el llibre que tenia en Julien. Un segon cop, també violent, donat al cap en forma de mastegot, li va fer perdre l'equilibri. A punt va estar d'anar caure enmig de les palanques de la serradora en marxa, que l'haguessin capolat, si no fos que el seu pare el va retenir per la mà esquerra... En Julien, atordit pel fort cop, sanglotava. Tenia les llàgrimes als ulls, menys per causa del dolor físic que per la pèrdua del llibre que adorava...*”. Així recreava Stendhal en un dels primers capítols de la seva novel·la “El roig i el negre” (1830) com el pare del jove protagonista, un fuster rural, sorprèn el noi absort per la lectura. El noi estava a càrrec de vigilar el treball monòton de la serradora (molina), màquina que moguda per la força de l'aigua serrava els troncs per transformarlos en taulons. Stendhal descriu l'aversion del pare de Julien Sorel envers l'afició del fill pels llibres: “*Res li era més antipàtic al vell Sorel; hauria pogut perdonar a en Julien la seva primesa, poc adequada per*

als treballs de força, i tan diferent de la dels seus fills grans; però aquesta mania de la lectura li era odiosa, ell mateix no sabia pas llegir”.

“El Manuscrit de Palau-Saverdera: Memòries d'un pagès empordanès del segle XVIII” de Sebastià Casanovas i Canut

MEMÒRIES D'UN PAGÈS EMPORDANÈS DEL SEGLE XVIII

En el “*Manuscrit de Palau Saverdera, Memòries d'un pagès empordanès del segle XVIII*”, el pagès Sebastià Casanovas i Canut escriu en la seva crònica biogràfica la impotència que va patir de jove per no poder seguir els estudis. El pare, home malversador del patrimoni familiar i amb pocs escrúpols impedí l'afició autodidacta del noi espoliant els seus llibres: “*La causa de veure'ns nosaltres tanta misèria, era perquè, com lo sobre dit mon pare era i és de tan mala espècie, ningú no li volia menar les terres, ni tan sols un camp...No havia molt temps que jo era en esta casa, després de ser fora de la casa de mon avi, dit Jerònim Canut, com està so-*

bre dit, que jo volia deshabitar i tornar-me'n seguir los estudis, perquè lo treballar no m'agradava; i, altra, que tant criatura com era, veia que de lo de mon pare no posquia quedar cosa; així algunes vegades jo m'era amagats los llibres, però sempre me los trobaren, i a l'últim mai més ne vaig veure cap, altrament, som estat cert que me'n seria anat a seguir los estudis”.

LA LECTURA, UN TRESOR FAMILIAR

Sense anar tan lluny, cap dels meus quatre avis sabia de lletra. L'àvia paterna va fer l'esforç d'aprendre les lletres majúscules. Una fita suficient per quedar ben refeta i conformada en aconseguir llegir els titulars dels diaris. L'avi matern, pagès ramader, va aprendre a escriure, únicament, les lletres del seu nom i cognom per a poder signar els tractes amb els negociants de bestiar o els contractes per a adquirir o desfer-se d'algun tros de terra. Segur que a l'avi Pere li hagués agradat saber llegir. Era lector-oient. La petita dels

El bollet i la gla

seus sis fills, la meva mare, li llegia versos i texts dels llibres de col·legi, els vespres a vora el foc. Eren els únics llibres que hi havia al mas. L'home es complaïa amb aquella lectura infantil. Un dels texts que no es cansava mai d'escoltar era **"El bolet i la gla"**, del llibre de lectura escolar **"Petites Llavors"**, d'Anicet Villar, llibre editat abans de la Guerra Civil. El senzill conte anava de la discussió entre una gla fatxendera i el bolet fresc i tibet que creixia a sota l'alzina. El bolet es queixava per haver triat la gla caure-li a sobre. I la gla, orgullosa, li contestava amb menyspreu per la seva condició de bolet. La resposta intel·ligent i allisonadora del bolet no es va fer esperar: *"Dels bolets poden fer-se menjars deliciosos per a ésser servits en taules de prínceps i ser menjars preferits dels reis. En canvi les glans són l'aliment ordinari dels porcs. Un cop caiguda la gla, tota la seva grandesa acabaria a la menjadora d'un porc."*

LA DIADA DEL LLIBRE

Va ser a partir de l'any 1931 quan s'estableix la diada del Llibre, el 23 d'abril, coincidint amb la diada de Sant Jordi. L'edició i compra de llibres aniria experimentant un creixement progressiu fins a arribar al "boom" de l'adquisició massiva de llibres, en els nostres dies, per tots els col·lectius.

Però no tot és glòria, qui sap si la lectura a compte gotes és la causa que va fer saltar, fa poc més d'un mes i mig, la notícia del fracàs de l'Administració d'un poble de l'Alt Empordà, Avinyonet de Puigventós, per mantenir la Biblioteca Pública. Segons s'apuntava en el telenotícies de TV3, en 10 anys, la biblioteca local havia rebut 5 visites. Vistes les estadístiques, la resolució del Govern Municipal va ser desfer-se dels llibres abocant els 700 exemplars en un contenidor de reciclatge de paper. Els mitjans de comunicació i les xarxes digitals se'n van fer ressò esbombant la barroera decisió titllada d'irresponsable per gran part de l'opinió pública.

Aquest fracàs de la petita biblioteca podria ser atribuïble a la proximitat de la capital de comarca, Figueres, amb serveis de lectura ben assortits i de fàcil accessibilitat pels avinyonetencs.

EL CALENDARI DELS PAGESOS, UN VERITABLE FENOMEN

I entre lectures de l'ahir i de l'avui, acabo amb una publicació que ha fet i encara fa història, el Calendari dels Pagesos. L'any 2011 es complien 150 anys de la seva primera edició i el 2015 se'n va fer una tirada de 65.000 exemplars.

Des de la segona meitat del segle XIX, a la cuina de moltes cases de pagès hi havia el Calendari dels Pagesos, era tradició comprar-lo per Nadal, època de la seva edició anual. Qui no sabia llegir es conformava en mirar els "sants", tal com se'n deia popularment dels dibuixos il·lustratius de les publicacions. Els gravats del Calendari, fins al 1891, eren de Sadurní (1861) i de Noguera fins al 1891, reproduïen tasques de pagès i al·legories del món rural en dibuixos que s'atribueixen a Ramon Puiggarí. A partir del 1927 i fins ara, les imatges són del dibuixant Ricard Opisso.

El fenomen d'aquest almanac va

"Mantenir una tirada de 65.000 exemplars és supervivència d'èxit i fa que el Calendari dels Pagesos esdevingui patrimoni de la publicació en català"

ser l'èxit que va assolir des de la primera edició, el 1861, comptant que anava dirigit a un col·lectiu poc lector. Sobreviure durant 155 anys mantenint el seu format auster inamovible i el mateix contingut d'antany té un mèrit excepcional. Sense cap concessió a la modernitat, editat en paper groguenc, símil

Calendari dels pagesos de l'any 1861

d'envellit, sense fotografies, els gravats es repeteixen un any i un altre, sempre el mateix després d'un segle i mig. Capejar en les últimes dècades, amb l'arribada de l'era digital i mantenir una tirada de 65.000 exemplars és supervivència d'èxit, i encara més, és aquesta continuïtat exultant que fa que el Calendari dels Pagesos esdevingui patrimoni de la publicació en català, la més antiga actualment. La senzillesa agrada en tots els temps.

Isabel Corominola

Aires de tramuntana

TRILERS

Joaquim Ullan

Sovint quan veig les notícies de televisió, sento una certa enveja d'aquells països amb democràcies avançades en què la seva població escull als seus polítics d'entre els millors. Són polítics que en general són respectats per la població essencialment pels resultats de la seva tasca i que fins i tot en alguns casos són admirats. Lògicament m'estic referint a països com Suècia, Dinamarca, Noruega, etc. Països d'aquests que diem "del benestar". Potser aquesta imatge que tenim

d'ells en la distància, ens porta a sobrevalorar a aquests dirigents però de ben segur que la realitat no s'allunya excessivament del que he explicat.

En el nostre cas, podríem dir que segurament estem patint el càstig de pecats comesos en alguna altra vida, perquè certament, seure davant la televisió i contemplar personatges com Rajoy, Fernández Díaz o Montoro, no pot ser altra cosa que això, un càstig, una penitència.

Sincerament és difícil saber quin d'ells és pitjor, i encara més difícil és esbrinar el motiu pel qual encara reben tants vots. En algun cas fins i

tot voregen l'insult a la intel·ligència com és el cas del ministre d'hisenda, Cristóbal Montoro, qui després d'una gestió nefasta tant d'ell com dels seus predecessors i amb un país prop de la fallida tècnica, justifica dia si i dia també, la seva nul·litat, traspasant tota la culpa a Catalunya. Certament un dia deixarem de pagar i llavors....

LA CULPA ÉS DELS CATALANS!

Joaquim Ullan

A finals de març, Diplocat i la Universitat de Sevilla van organitzar una jornada sobre la situació política a Catalunya i l'estat espanyol consistent en una taula rodona en que hi van participar Iñaki Anasagasti, Juan Carlos Rodríguez Ibarra, Joan Tardà i el president del parlament andalús, Manuel Gracia. Segurament a aquestes altures de la pel·lícula, endevinareu fàcilment quina va estar la intervenció estrella del dia: Juan Carlos Ibarra.

Amb forta agressivitat, l'esperpèntic Ibarra afirmà que Espanya estava preparada contra els cops d'estat externs al sistema, 'però no contra els que vénen de dins', i ha arribat a dir que ara hi havia partits que volien eliminar la democràcia des de dins. També ha explicat que cal una Catalunya dins d'Espanya perquè aquesta permet construir "el projecte equilibrat" que ell defensa i sobre el referèndum ha dit que el problema és que "hi ha preguntes que no es poden fer".

En les intervencions posteriors, enca-

ra ha estat més dur. Ha acusat els catalans de colpistes i de traïdors, dient que sempre que Espanya té problemes volen fugir. I ha conclòs dient que no sabia què faria el govern espanyol en cas de proclamació d'independència, però que hi ha el precedent de la detenció i la condemna del president Companys. I s'ha adreçat amb aquestes paraules a Tardà: "Sereu responsables de què us passi després d'aquests setze mesos." Escoltant-lo encara tinc més pressa a marxar!

EL FAR DE L'EMPORDÀ

REP CADA MES LA NOSTRA REVISTA
DIRECTAMENT AL TEU CORREU ELECTRÒNIC

Contacta'ns a: redaccio@elfardelemporda.cat, o al telèfon: 619 57 98 70

LA TEVA REVISTA
DE CAPÇALERA!

DIALÈGS²⁰¹⁶

Antònia Hernández

Directora del Departament
de Ciutat Educadora de Barcelona

Palafrugell vila educadora: Què? Qui? Com?

Joan Manel del Pozo

Professor de Filosofia
i Síndic de la Universitat de Girona

**DIMARTS
19 D'ABRIL
19.30 h**

Teresa Colomer de "Galletes Graupera de Joan Casademont".

Casa fundada l'any 1895 a La Bisbal

Carme Camins

ESPECIALITATS DEL BAIX EMPORDÀ SOTA LES VOLTES DE LA BISBAL

Ales voltes número 5 de la Bisbal hi trobem les Galletes Graupera de Joan Casademont especialitzada en l'elaboració de galetes tradicionals i artesanes des del 1879. Hi trobem especialitats Bisbalenques a més de Biscuits de l'Empordà, cubanos amb crec únic, neules fetes a mà, empordanesos, assortit de galetes artesanes, pica-pica de xocolata, glòries, brunyols

de l'Empordà i un llarg reguitzell de suculents articles tots elaborats per fer les delícies de nens i grans.

La Sra. Teresa ens rep amablement a la seva botiga, un establiment que fa goig pels productes que s'hi exposen, també plena de fotografies de moments únics, de guardons i premis rebuts a la seva tasca durant tots aquests anys. El seu marit hi continua molt present en aquesta botiga, tant per les fotografies com perquè la seva dona el porta en el cor. Una botiga especialitzada en galetes que desprèn una olor exquisida i captivadora, ja que l'obrador es troba també allà mateix. Volem conèixer la història del comerç que regenta.

Com va ser l'inici de les Galletes Graupera?

El comerç es va consolidar el 1895

al carrer del Call de la Bisbal per vendre i poder tenir també el forn i l'obrador. En Jaume Graupera ho va cedir a la seva filla Cèlia que es va quedar vídua sense fills i va buscar algú amb la il·lusió de continuar la seva tasca i el meu sogre, que ja havia sigut aprenent de confiter i forner li va interessar i va començar el 1951 al local del Call i d'allà, com que el local era molt antic, el 1957 es varen canviar en aquest establiment que tenim actualment aquí a les voltes. Anys després va passar al meu marit, de l'any 1971, fins ara que va morir el 23 de maig de l'any passat amb 83 anys. Dels 4 fills que tenim és en Joan Martí que ara ho porta, ja que és també un mestre artesà que va aprendre de la saviesa de tants anys de treballar amb el pare. En total fa 137 anys que estem al servei del públic.

>>>

Joan Casademont rebent un guardó de mans del MHP Artur Mas

Joan Casademont i Teresa Colomer

Quins reconeixements a la seva labor han rebut?

La Generalitat de Catalunya ens va distingir com a “Establiment Comercial Centenari” en la 13a edició dels Premis de Comerç, per la nostra trajectòria durant més de cent anys de servei de qualitat i personalitzat als nostres clients, i per la nostra adaptació als canvis i necessitats de compra dels ciutadans. El president de la Generalitat, Artur Mas, ens va lliurar el guardó i per part de l'Ajuntament de la Bisbal va assistir a l'acte el regidor de Promoció de la Ciutat, Xavier Dilmé. Aquests

premís reconeixen la contribució de les empreses a la consolidació del comerç urbà de proximitat a Catalunya. En aquest sentit, el guardó ens valorava l'iniciativa innovadora i també la tasca realitzada en tots aquests anys perquè érem a més un establiment més que centenari..

El dia de l'entrega del Premi al Palau de la Generalitat de Catalunya, al saló de Sant Jordi el vam viure de manera molt emotiva. Hi érem gairebé tota la família present, i val a dir que el President Mas baixà fins i tot de la taula perquè el meu marit que tenia dificultats en caminar no

hagués de pujar els dos esgraons per a entregar-li el guardó. Això demostra la qualitat humana que té aquest home.. Fou un dia inoblidable.

Com és possible haver arribat a aquesta antiguitat en l'establiment?

Posant la responsabilitat de treballar amb professionalitat, sabent molt de tot, estan molt al costat dels clients, però també de les institucions que ens han ajudat, no econòmicament, però si en altres temes per promocionar el nostre comerç, el Consell Comarcal, l'Ajuntament de la Bisbal, el regidor de Promoció

>>>

de la Ciutat, Xavier Dilmé, el director General de comerç de la Generalitat, el senyor Josep Maria Requesens, etc. totes aquestes persones les hem tingudes molt a prop i molts més noms que també hi han col·laborat...

Com es presenta el futur de l'empresa?

En la nostra trajectòria havien tingut força treballadors, però ara no hi ha gaire coses segures i estem a l'espera de veure com podem anar creixent i avançant en aquests temps difícils per a tothom. Però tenim l'avantatge que el nostre estil és l'artesà, la creació, d'investigació i la tradició, és per això que ens diferenciem dels productes industrialitzats perquè els nostres productes són de proximitat i amb materials que sabem d'on procedeixen, són de la comarca, naturals i molt propers. Fa anys, havíem arribat a servir a Tarragona, a totes les botigues de Girona, de Barcelona, etc.. però ens vàrem haver de plantejar si volíem ser industrials o artesanals i vàrem decidir que millor preferíem anar endarrere per anar endavant i tot i que fer això és molt difícil... Però, ho vàrem aconseguir. Ara, ja són sis generacions que ho portem i mantenim l'essència.

Sabem que té un vessant com a poetessa i que li agrada escriure. Ens pot dir com va començar?

Jo sóc de Palamós i quan anava de joveneta al cinema em demanàvem que recités una poesia i ara quan estic inspirada veig que és una part de mi mateixa important i en faig de creació pròpia. Ara fa poc, després de la mort del meu marit Joan en vaig fer dues perquè el que jo vaig viure al costat d'ell ha estat molt profund i ho tindrè sempre en mi. També, voldria que aquesta entrevista fos un homenatge al meu marit perquè el seu esforç i treball s'ho mereixia i també a la nostra família que lluitem units i entre els quals hi ha una forta estimació.

Com definiria el seu establiment?

Per mi fer galetes i bescuits està dins de la gastronomia però també és art, és literatura, és poesia i és cultura. Nosaltres hem seguit la tradició de fer les coses veient-les i tocant-les. De fet, les neules encara les fem d'una a una, de manera artesanal. Ara està tornant la tendència a consumir els productes de proximitat, els que es fan a la vora de casa i això també ens afavoreix. Galetes Graupera ha creat confiança en les persones que ens vénen a comprar i coneixen la nostra qualitat i els nostres valors, estimem i cuidem els nostres clients i ells ens mostren també el seu afecte. De fet, podríem dir que hi ha un vincle que es crea amb els nostres clients, i molt sovint quan tornen al cap d'un temps ens diuen *"Ja teníem ganes de venir-la a veure... per conversar una estona i veure com estan..."* i això és perquè es respira afecte...de debò... També m'arriba al cor veure com sovint molts clients són d'una fidelitat tan gran que potser són la segona o tercera generació que vénen a comprar a casa nostra, i és que ja venien els seus pares i els seus avis! També fins i tot ens ve molta gent estrangera a comprar i també valoren molt els nostres productes. Jo parlo francès i anglès i això m'ajuda a comunicar-me amb ells, una cosa que també els turistes estrangers agraeixen...

Elements tradicionals d'elaboració de Galetes Graupera

La Teresa Colomer, de Galetes Graupera no es volia acomiadar sense saludar des de El Far de l'Empordà a la seva família. Als seus fills: Mercè i Quim, Joan Martí i Irene, Sílvia i Lluís, Lourdes i Pep; néts: Sandra i Ivan, Roser, Marc i Laia, Sergi, Mireia, Ignasi i Neus, Isaura i Alexander, Salvi, Laura, Gisela i Gerard, Marçal, Ona; besnéts: Judit, Jan i Olau, Pau i Martí.

Celebrem que des de La Bisbal, la combinació entre el treball artesà de Galetes Graupera i la poesia de la Teresa continuïn la tradició i l'elaboració de les delicioses galetes Graupera a través del treball en equip en família, sens dubte, el secret de l'èxit d'aquest local tan emblemàtic de La Bisbal.

poesia INSPIRACIÓ

Quan jo no sé on ets, però et sento
quan calles no et trobo, encara que et busqui
Quan de pressa agafo llapis per escriure, t'escapes
fas amb mi el que vols
em parles i m'impregnes caràcter.
Jo lluito per poder ser lliure,
però tu m'ultrapasses en aquesta llibertat.
Com és això? Què serà?
Per què la meua mà a escriure es posarà?
Al moment ho veig tot clar, a l'instant no recordo res.
És això inspiració? Per què aquesta claror?

(Extret de la poesia "Inspiració", de Teresa Colomer.)

GRÀFIQUES AGUSTI

des de 1978

ÒFSET

DIGITAL

GRAN FORMAT

SERIGRAFIA

MARIA DE MAGDALA FA LA UNCIÓ DELS PEUS DE JESÚS

Aquest és un dels misteris més ben guardats del món.

Alguns pintors, alguns historiadors, alguns místics, sempre s'han atrevit a especular amb els significats de tot allò que la tradició s'ha afanyat en transmetre i algunes religions s'han preocupat i molt per amagar, distorsionar i sovint, inclús canviar o fer desaparèixer.

Però, sobre tot, alguns pintors han aconseguit deixar en els seus quadres missatges contundents, que fan tremolar a qui te ànsies de saber la veritat de tot allò que va ser la nostra tradició hebrea--híbera.

Un de aquests casos es el quadre que

ens ocupa ara mateix, on la MAGDALENA, unta, ungeix amb olis molt preuats, els peus de un home, anomenat JESÚS.

Primera consideració: A la part inferior esquerra, el seient es veu de fusta massissa, de molt bona qualitat, i està treballada amb gran exactitud i es veu clarament les tres fulles de "acanto" "acant". Simbolisme extraordinari, des de temps de la Gal·la Placidia, reina de Barcelona, filla del Emperador de Roma Teodosi. Símbols que estan en els mosaics del mausoleu de la reina en Ravenna.

fa que pensar, certament, veure amb nous ulls un quadre tantes vegades vist per milions de persones, sense que ningú, fins ara, s'hagués fixat amb aquests detalls, per altra banda tan evidents i tan notoris, ja que el pintor els posa en primer pla, com volen pensar que ningú deixaria de veure'ls.

Segona consideració: A la dreta del quadre, el banquet on hi es assegut el Jesús, es del tot diferent, les potes de aquest banquet son potes de un animal que te tres dits, com la pota de un dinosaure, de un reptilià.

Fa que pensar més encara, perquè el autor del quadre no fa els dos banquets iguals, ja que estan a la mateixa taula i no hauria de tindre cap sentit que foren diferents, ans al contrari.

Be, també aquí, els personatges principals intercanvien els colors del vestit i del mantell o capa. Igual que es pot veure en els quadres de Leonardo da Vinci.

Als Reis del poble hebreu o, més ben dit, a qui tenia que ser nou Rei, un Rei present o un Profeta de fama, ungia al nou Rei amb els olis sagrats. Doncs això es exactament el que està pintat en aquest quadre: la unció amb els olis sagrats de un Rei del poble hebreu, fet per la Reina Maria de Magdala.

Maria de Magdala no era considerada com una profeta, doncs sols hi ha una possibilitat per fer això de la unció de un Rei: que ella mateixa era la Reina de aquell poble hebreu.

Germà Lluch
Divulgador

AI... LA PRIMAVERA!

Cada any ens sorprèn. Ja ho hauríem de saber. Serà la influència dels astres o serà veure els aparadors de la nova temporada, patir per si aquest any po-

drem fer una escapadeta de càmping o si hi haurà eleccions a l'estiu. El cas és que per aquestes dates estem nerviosos, il·lusionats, i volem fer tantes coses que no donem abast.

Aquest esport de risc que és viure es torna molt exigent en aquestes dates. Hauríem d'agafar-nos-ho amb més calma? Permeteu-me compartir un somriure maliciós amb vosaltres. Són quatre dies, i dos fa mal temps. Us imagineu quanta gent voldria poder passar la primavera a l'Empordà?

Al matí miro al cel buscant el pronòstic d'un dia assolellat, que mai arriba amb certesa. Prenc un suc de taronja,

no perquè tingui moltes vitamines, sinó perquè m'enamora el seu color tan viu i descarat. Deixo que el temps passi lent durant uns minuts, prou que després aniré amunt i avall sense parar. Penso què em descuidaré avui, les ulleres?, el mòbil? M'informo del fet que les negociacions a Madrid continuen encallades. No se'n surten, pobres. Em miro la foto del Sr. Sánchez al diari i li ofereixo un cafè, que li fa més falta que a mi, i no és dir poc.

Natàlia Burjachs Serrano
Auxiliar del Síndic de Greuges de Palamós

Racó del Lector

Nota. Les cartes adreçades a El Far de l'Empordà han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i DNI, de manera que no es publicaran cartes signades amb pseudònim o inicials. Els escrits cal que no superin les quinze línies o els 1.000 caràcters d'extensió. El Far de l'Empordà es reserva el dret a publicar escrits ofensius, que facin apologia de guerra, del racisme, del maltracte animal o d'altres tipus de violència. Els textos han d'anar adreçats a redaccio@elfardelemporda.cat.

RADARS A DOJO!

Sóc veí de Torroella i la feina m'obliga a realitzar força desplaçaments per tota la comarca. Això vol dir que passo força hores a la carretera i he de patir el gran desastre que significa la senyalització d'aquestes infraestructures. Al final del dia un acaba amb un estrès important, perquè s'ha passat tot el temps de conducció pendent del límit de velocitat que hi ha en cada tram, de si hi ha radars, de si hi ha controls de la policia, i mil obstacles més que obliguen a reforçar l'atenció.

El que ja sembla indignant del tot, són els radars situats a la variant, aproximadament entre Llofriu i Mont-ras. Per més que un presti el màxim d'atenció, a la que hagi una mínima badada i el cotxe augmenti un pèl, la seva velocitat, ja tens la foto feta i al cap de poques setmanes la "dolorosa" a la bústia advertint a més que si no pagues aviat, el preu es doblarà.

Puc assegurar que sóc el que alguns dirien, un conductor defensiu, és a dir, aquell tipus de conductor que fins i tot sempre segons la meua dona, ratlla l'excés de prevenció. Doncs tot i així, quatre sancions en tres anys en aquest tram de la carretera.

Pot ser que ens ho fem mirar. Una cosa es castiga als conductors agressius o irresponsables i empaitar a aquells que posen als altres en risc, i una altra ben diferent és la de l'abús de la capacitat sancionadora pel simple fet de recaptar que és del que es tracta en aquest cas.

Prou abusos!

Ramon Cirera
Torroella de Montgrí

57 CHANNELS (AND NOTHIN' ON)

L'estrany títol de la meua carta, és el d'una cançó d'en Bruce Springsteen que ens ve a parlar del buit contingut de la televisió actual. Suposo que aquest escrit meu no deixa de ser una patalleta per poder esbravar-me per la mala sang que em genera tenir a les meves mans un comandament amb un munt de canals a la meua disposició i en canvi, cap d'ells amb un contingut suficient per a gent amb un mínim nivell intel·lectual.

Particularment tinc poc temps per a veure televisió. Normalment la puc mirar als vespres i sempre ho faig amb ganes de poder veure bon cinema. Bé, això és del tot impossible. Pel·lícules en fan cada cop menys i en canvi de sèries de televisió, per donar i per vendre. El càstig és espectacular perquè, els capítols es repeteixen un rere l'altre, a més de ser capítols de temporades diferents. A banda de tot plegat, totes les sèries són de policies i assassins, és a dir, de violència de tot tipus. Sembla que no existeix altra temàtica a tocar.

De programes tipus documentals, concursos intel·ligents, o altres tipus de programes didàctics ja no cal ni parlar-ne. El desert és immens. Que s'ha fet d'aquella televisió del passat que amb un sol canal ensenyava més que les desenes de canals actuals?

Pep Comadrell
(Palafrugell)

Govorit Radio Svoboda

Redacció

PALS: 10 ANYS DESPRÉS DE RADIO LIBERTY.

L'especial de Ràdio Capital des de "Ca la Pruna

Logo del programa Ràdio Capital de l'especial Radio Liberty

La idea d'instal·lar l'antiga emissora anticomunista finançada per la CIA que transmetia des de la platja de Pals a la Unió Soviètica s'origina quan en

plena Guerra Freda, l'*American Committee for Liberation* crea l'emissora i la situa en un dels millors llocs del món: un terreny de 333.500 metres quadrats que els americans van comprar i cedir al govern d'Espanya.

La primera emissió de Ràdio Liberty, va tenir lloc el 23 de març de 1959 sota el nom de *Radio Liberation del AMCOMLIB* (de l'*American Committee for Liberation of the peoples of Russia*), un temps després passà a anomenar-se *Radio Liberty*. També emeté sota altres noms com *Radio Free Europe* i *IBB/VOA International Broadcasting Bureau/Voice of America*.

Radio Liberty suposà un dels episodis més interessants de la Ràdio nord-americana i un dels exemples de la lluita propagandística amb l'antiga Unió Soviètica.

El paper d'aquestes comunicacions fou sens dubte d'una gran importància en els aconteixements de la humanitat per la incidència que hi varen jugar, informant i fent

d'altaveu d'una comunicació lliure de censura política.

Radio Liberty va desaparèixer el 2006 quan, amb uns potents explosius, van enderrocar el grup d'antenes que fins aleshores havien dibuixat aquell curiós i històric paisatge a la platja de Pals.

Per commemorar els 10 anys sense Ràdio Liberty i recordar la importància que va suposar el seu establiment, el passat 26 de març, Ràdio Capital va realitzar en directe des de Ca la Pruna l'especial "GOVORIT RADIO SVOBODA" un magnífic programa especial en directe des del pati de Ca la Pruna, dedicat a Ràdio Liberty, l'antiga emissora anticomunista que es trobava a la platja de Pals. Tothom recordarà les llargues antenes que es dibuixaven a la platja de Pals, veritables símbols en l'època de la guerra freda que servien per enviar la informació i les comunicacions a l'altra banda del teló d'acer.

El programa especial de Ràdio Capital va oferir un programa de destacada qualitat, amb con-

>>>

Premi Miquel Diumé al millor treball informatiu o divulgatiu en ràdio
Per la cobertura informativa de les Eleccions Municipals 2015 - Premis Rahola de la comunicació local

**ràdio
capital**
la ràdio de l'empordà

La música va tenir un paper principal al programa

Els conductors del programa

tinguts diversos que combinaven testimonis d'antics treballadors de l'emissora amb talls de programes de l'època de l'emissora. També van fer un extraordinari i original repàs cronològic mitjançant les peces musicals més representatives de l'època per il·lustrar així al radioient, el pas del temps de l'emissora a través de la música. El programa especial comptà amb l'assistència de diferents alcaldes que han viscut l'època vital de Ràdio Liberty i també amb converses i preguntes a veïns de la zona o periodistes que van poder viure l'època daurada de Ràdio Liberty.

També van ser convidats al programa la cap de recerca del Cercle Català d'Història Eva Sans i l'historiador de Pals Narcís Subirana per donar a conèixer al públic oient quin altre tresor custodiaven les instal·lacions de Ràdio Liberty com és l'antiga vila marinera de Pals.

El Cercle Català d'Història va promoure la protecció de les restes arqueològiques l'any passat amb Patrimoni Protegit de la

"L'objectiu de Ràdio Capital fou el de fer un homenatge a l'antiga emissora"

Generalitat de Catalunya i han demostrat en els darrers anys l'existència del port de Pals.

L'objectiu de Ràdio Capital fou el de fer un homenatge a l'antiga emissora i destapar al públic oient i assistent totes les incògnites i llegendes urbanes que planejaven al voltant de la funció de l'emissora, (la suposada existència de míssils que amagaven les seves instal·lacions), per mostrar la cara més humana del que els mateixos treballadors definiren com "una gran família".

L'emotivitat de molta de la gent que hi van treballar coincidia en

aquest ambient tan agradable i de bon tracte en què sempre hi van treballar, o de com eren de ben remunerats i explicaren les nombroses anècdotes que van traslladar al públic assistent.

El programa *Govorit Radio Svoboda* també va comptar amb l'opinió de cinc periodistes locals: Lluís Poch, Josep Bofill, Francesc Cruanyes, Enric Serra i Dani Chicano que van donar la seva opinió sobre el paper jugat per l'emissora ara desapareguda i amb el punt de vista de l'actual *Radio Free Europe/Radio Liberty*. Passat i present contrastats i sobre la taula. Luke Springer, actual director de tecnologia de *Radio Free Europe/Radio Liberty* amb seu a Praga comentava que "la situació de la platja de Pals era perfecta per arribar a Moscou i que fins i tot tenia una fotografia panoràmica de la platja de Pals al seu despatx." Segons Springer,

Membres del Cercle Català d'Història, convidats

Les instal·lacions en estat ruïnós

Elements bàsics per a les emissions

“la millor ubicació per situar un centre transmissor cap a Moscou era la platja de Pals”.

De fet, Radio Liberty no va tenir a la platja de Pals una infraestructura qualsevol, sinó un equipament molt important i que destacava en el context de l'època. L'estació de Pals va ser una de les més potents d'aquell moment, i en gran part va ser gràcies als enginyers del país que van fer possible tota la quantitat de watts que s'enviaven cap a Moscou.

El director de tecnologia de *Radio Free Europe/Radio Liberty*

va visitar un parell de cops les instal·lacions de Radio Liberty a Pals i mostrà certa nostàlgia i un punt de consternació en veure com han quedat les instal·lacions, i és que des del seu punt de vist, ara podrien ser molt útils..

L'EXPOSICIÓ DE RÀDIO LIBERTY COMISSARIADA PER RÀDIO CAPITAL

Absolutament recomanable, l'exposició fotogràfica amb les imatges de l'època que representen diversos moments de

Ràdio Liberty (mentre es construïa, a ple funcionament o

Radio Liberty va desaparèixer el 2006 quan, amb uns potents explosius, van enderrocar el grup d'antenes

l'enderrocament de les antenes) que mostra alguns dels instants captats per les càmeres i fan reviure als visitants, alguns dels moments més transcendents i emotius.

L'exposició mostra per exemple les imatges dels moviments de terra per preparar els terrenys on

>>>

Un tast de l'exposició

es van instal·lar les antenes, però també donen xifres, per exemple del cost d'una part del grup d'antenes que va ser de 330.000\$, també veiem imatges del famós transmissor Telefunken, de 100 KW, el primer que va tenir *Radio Liberty* i que va entrar en servei el 23 de març de 1959.

Una altra anècdota interessant és que quan es va posar en marxa *Radio Liberty* no hi havia prou potència elèctrica per alimentar els transmissors. Per això, es va fer l'edifici "dièsel" que allotjava grans grups electrògens moguts per motors de vaixell.

A l'exposició s'hi troben més imatges d'impacte com les que mostren la Sala Continental: 4 on transmissors de 250 kw idèntics feien que l'emissora tingués una

"La situació de la platja de Pals era perfecta per arribar a Moscou"

flexibilitat increïble, mai vista en cap estació del món per aconseguir fer possible, potències que sumaven fins a 1 milió de Watts, o imatges de la Sala Ampex on s'hi rebien els programes enregistrats des de Munich. Una visita fotogràfica ens mostra com els programes, es rebien amb cintes magnetofòniques que es recollien a l'aeroport de Barcelona. Des d'allà, s'enviaven a la sala Master ubicada a la població de Pals, a Radio Liberty.

Els seus antics treballadors i molts d'altres testimonis coincideixen a dir que Radio Liberty era en reali-

tat una gran família, que s'hi treballava molt a gust, i que estaven molt ben pagats. Les instal·lacions de l'emissora tenien de tot per acollir al personal, tenien fins i tot una biblioteca, una cuina i un gran menjador on es celebraven el Nadal i les festivitats.

L'exposició de Ràdio Capital es troba actualment a Ca la Pruna de Pals.

Font i programa especial de Ràdio Capital "GOVORIT RADIO SVOBODA"
<http://www.capital-radio.net/radio-svoboda/>

Fotografies: Santi Palomé

Redacció

@elfardelemporda

Taller AVINGUDA

REPARACIÓ I MANTENIMENT DE L'AUTOMÒBIL

CÀRREGA DE L'AIRE CONDICIONAT

Ctra. Palamós a Calonge - Av. de Catalunya, 1
 17252 St. Antoni de Calonge (Girona) -
 talleravinguda@gmail.com - T./F 972 65 10 34

OCELLERIA LA SELVA

FRANCESC GUTIERREZ

TELF: 629764936

C/ Verge del carme n.º 6

17230 Palamós

MASCOTES, ACCESSORIS, ALIMENTACIÓ

20% Dte

SAC DE PINSO

ROYAL CANIN DE 8, 10, 15 KG

PER A GAT I GOS

Marques GAMA ALTA

disponible botiga 10% dte.

OFERTA AQUARIS

20 i 30% dte.!!

Els fars del Baix Empordà

**UN FAR ÉS UNA TORRE
AMB UNA LLANTERNA
AL CIM, ERIGIDA EN
INDRETS OSTENSIBLES
DE LES COSTES, O EN
ESCALLS, PERQUÈ
QUI LA VEGI DE LA
MAR ESTANT ES PUGUI
SITUAR, TANT DE NIT
COM DE DIA.**

En altres indrets del nostre litoral també se'ls anomena **faroles** o **focs**. Els fars solen estar situats en caps, puntes de terra mar endins. De manera que facilitaven la **navegació de cabotatge**, feta de cap a cap al llarg de la costa. Però de fars també n'hi ha a zones on hi ha **esculls**, roques a flor d'aigua o molt a prop, perilloses per la navegació. Aquests solen dirigir el seu feix de llum sobre ell per visualitzar-los a les tripulacions dels vaixells que naveguen per aquell indret.

Els fars han estat des del romanticisme uns elements arquitectònics que han despertat sentiments de soledat i malenconia. Malgrat haver estat protagonistes de novel·les detectivesques i de terror, el seu paper en el passat ha estat ben positiu: salvar les vides dels mariners. Ubicats en punts estratègics han estat durant segles el principal element d'orientació nocturna en la navegació de cabotatge. Un tipus de navegació de la qual se'n parla poc, però que alimentà i vestí la població costanera i d'interior de molts països durant segles. Una na-

vegació que desaparegué a mitjans del segle XIX davant el seu gran competidor, el ferrocarril. Els fars servien tant per navegar com per

“En altres indrets del nostre litoral també se'ls anomena faroles o focs”

indicar perills aïllats com esculls o illes. De fet dels uns i dels altres en tenim una bona mostra al Baix Empordà.

Si com deia el poeta: “venim del nord...”, el primer far que trobarem al Baix Empordà és al capdamunt de les Illes Medes Bastit el 1868 i habitat fins a l'any 1934 quan s'automatitzà. Fou un enclavament militar durant el segle XIX i actualment, des de 2010, forma part del Parc Natural de les Illes Medes. Mai ha estat un far de primera categoria com el seu veí unes milles més al sud. El far de Sant Sebastià en el cap que porta el mateix nom entre Begur i Llafranc ha estat des de la seva inauguració l'any 1857 de primera categoria. Delimita l'extrem

>>>

meridional del Golf de Lleó. La seva altura sobre el nivell del mar, 167 metres, fa que pugui ser detectat a 58 milles mar endins -més de 100 quilòmetres-. A tocar del far hi ha les Illes Formigues. Un grapat d'illots i esculls que històricament són conegudes per una batalla en temps de Pere II el Gran (1285), quan l'almirall Roger de Llúria vencé l'armada francesa del rei Felip III l'Ardit. Al capdamunt de l'illa Gran s'hi instal·la l'any 1982 una balisa lluminosa automàtica per indicar el perill a la navegació. Curiosament 130 anys més tard que la majoria de fars i balises del litoral estatal.

Palamós és un cas curiós. D'una banda té el seu petit far a la punta del Molí. S'eleva 23 metres sobre el nivell del mar i indica l'existència d'un illot, la Galera, que s'endinsa perpendicularment a la línia de la costa en aquell punt. Integrat al conjunt urbà de la ciutat de Palamós, va ser, juntament amb el de Calella, un dels primers fars electrificats d'Espanya, aprofitant l'arribada de la xarxa elèctrica a Palamós el 1917. Però potser el punt més perillós d'accés al vell port - creat oficialment l'any 1279- és el baix de la Llosa. Es tracta d'un promontori d'uns 80 metres de diàmetre que s'alça fins a tan sols 3,4 metres sota la superfície. La llista de naufragis de la qual és responsable és extensa. Per aquest motiu ja fou abalisat l'any 1862, sent el més antic de Catalunya, però en no disposar de senyal lluminós i dependre únicament de la resplendor del far de Palamós, seguí sent protagonista de nous naufragis nocturns. L'any 1905 li fou afegida una boia de campana que catorze anys més tard se substituï per una boia lluminosa d'acetilè. L'actual balisa lluminosa és de l'any 1978. Per acabar cal que naveguem fins a la bocana del port de Sant Feliu de Guíxols. Aquest té un grapat d'esculls que dificulten la seva entrada. Per aquest motiu té unes balises d'enfilació. Només les podeu veure des de mar o fixant-vos-hi bé en una estructura metàl·lica que trobareu a la vorera just al davant del Restaurant Salvi del Passeig de Mar d'aquella vila.

Fa anys que es debat sobre la necessitat del manteniment dels fars. L'electrònica fa dècades que els ha fet innecessaris com ajuda a la navegació. Potser són realment útils pels pescadors artesanals i afeccionats que amb petits bots surten de nit a pescar. I són absolutament imprescindibles per tots aquells enamorats de la mar que cabotegen de nit amb els aparells tancats, els ulls ben oberts i la roda de proa enfilada a la següent llum de la seva derrota.

Jordi Salvador
@escenavegant

Imatge submarina de la Llosa de Palamós (Foto: Andreu Llamas)

Imatge nocturna d'un far empordanès (Foto: Núria Clara)

Vaixells a la recerca de la pesca diària (Foto: Núria Clara)

Barca en plena feina (Foto: Núria Clara)

Romanticisme entre ponts

En aquesta instantània de postal del segle XXI, el vell pont convida a una noieta a travessar l'espai temps. En època llunyana, uns pelegrins hi creuaven la riera Aubi seguint l'antic camí que unia dues ermites, la de Santa Maria de la Bell-Lloc, del terme de Vila-romà (Sant Joan de Palamós) i la de Sant Sebastià de La Guarda, del municipi de Palafrugell.

Durant molts anys el Pont de Cal Carreter va ser l'únic pont sobre la riera Aubi en el municipi de Mont-ras. Ara, l'acompanya el nou pont de fusta de la Via Verda.

L'AJUNTAMENT DE PALAMÓS MILLORA EL SEU ESPAI D'ATENCIÓ CIUTADANA I AMPLIA ALS DIJOURS A LA TARDA L'HORARI D'OBERTURA AL PÚBLIC.

Ha finalitzat la remodelació i millora de l'oficina d'atenció al ciutadà (OAC), ubicada a la planta baixa de l'immoble. Mitjançant una nova reordenació de l'espai s'aconsegueix oferir una acurada atenció personalitzada als ciutadans, amb una millor accessibilitat i comoditat resolent problemes de barreres arquitectòniques i optimitzant la resolució de consultes i gestions com la tramitació de volants d'empadronament, o el pagament en línia i mitjançant la targeta de crèdit d'anul·lacions de denúncies de les zones verdes i blaves. S'amplia també l'horari de l'OAC als dijous a la tarda a partir del dijous 14

d'abril realitzant atenció ininterrompuda des de les 9'00 h matí fins les 18'00 h tarda.

Entre les millores s'ha habilitat un taulell central amb l'incorporació d'un gestor de cues que deriva segons les necessitats de l'usuari, a una de les cinc taules d'atenció al ciutadà. Incorpora també un tauler d'anuncis digital i s'ha creat un punt d'atenció ràpida per a reduir els temps de resposta de determinats tràmits o consultes.

Com a novetats, s'ha combinat amb la millora energètica del sistema de climatització i d'enllumenat així com una millora estètica global amb l'objectiu de potenciar la comoditat dels usuaris.

GESTIÓ D'AUTOLIQUIDACIONS I PAGAMENTS DE TAXES A L'OAC

L'Oficina d'Atenció al Ciutadà també incorpora a partir d'ara la possibilitat de gestionar les autoliquidacions i pagaments de taxes associades a la presentació de tràmits (sempre mi-

tjançant targeta de crèdit). Aquest requisit calia fer-ho fins ara a les dependències de Serveis Econòmics i amb el nou sistema s'evitarà fer dobles cues al ciutadà i en un sol servei podrà resoldre tota la seva gestió.

El projecte de remodelació del servei de l'Oficina d'Atenció al Ciutadà (OAC), que depèn de l'Àrea d'Organització, ha estat redactat pels serveis tècnics de l'Ajuntament de Palamós, mentre que la seva execució ha estat a càrrec d'empreses especialitzades. El cost global de les obres és de 53 mil euros.

Nou espai d'atenció ciutadana a Palamós

L'ANC INICIA LA NOVA CAMPANYA "FES HISTÒRIA! FES ASSEMBLEA!"

L'ANC de Palamós, Sant Joan i Vall-llobrega inicia la nova campanya de captació de socis i simpatitzants per tal d'ampliar la força de l'Assemblea a través la cooperació entre la gent. L'opció "soci" implica el pagament d'una petita quota; l'opció " " és totalment gratuïta.

El procés cap a la independència ha passat i passa per diferents etapes. L'objectiu de l'actual campanya que es posa en marxa, és el d'ampliar el contacte entre la gent i reforçar el procés fent créixer la informació de l'ANC estant connectats el nombre més gran de persones. Segons l'ANC,

en l'estadi en què ara es troba el procés és necessari que la informació contrastada i fiable del procés arribi al nombre més gran de simpatitzants i socis. L'altre objectiu de la campanya és que una major connexió entre tots permetrà convocar amb més repercussió, el tipus de mobilització àmplia i ferma que l'ANC pot demanar en un moment determinat, donada l'actitud agressiva de l'Estat Espanyol.

Trobareu els fulls d'inscripció com a socis o simpatitzants en els següents punts per rebre les informacions de l'ANC:

Al Passeig del Mar, 29 (finques Garbí – edifici estelat) i al carrer López Puigcerver, 21 (Granja Cristall/darredre passeig del Mar). També el dia de Sant Jordi a la parada informativa de l'ANC al carrer Major.

"Nova campanya de l'ANC

Palamós

LA FEDERACIÓ D'ASSOCIACIÓ DE LA GENT GRAN DE CATALUNYA VA CELEBRAR A PALAMÓS LA SEVA ASSEMBLEA ANUAL

L'acte es va dur a terme a la nau polivalent dels 50 metres acollint a prop

de 500 persones representants de casals i llars de la gent gran d'arreu de Catalunya. L'assemblea es va obrir amb els parlaments de benvinguda del president de la FATEC i de l'alcalde de Palamós comptant amb la presència de l'Associació de la Gent Gran de Palamós. També hi van ser presents la directora general de famílies de la Generalitat, Roser Galí i el president de l'Associació Catalana de Municipis, Miquel Buch. Un cop finalitzada la 33a assemblea, la trobada va finalitzar amb un dinar de germanor. Una part dels assistents als actes de

la Fatec van tenir l'oportunitat de conèixer el municipi i passejar per la zona comercial de la vila, el passeig marítim o la zona portuària.

Assistents de la FATEC

EL CERCLE CATALÀ D'HISTÒRIA SERÀ PRESENT A PALAMÓS PER SANT JORDI

L'entitat que treballa per la recuperació i la divulgació de la Història de Catalunya amb seu a Barcelona i Palamós serà aquest any present per Sant Jordi en aquesta vila palamosina i oferirà importants descomptes i promocions de Sant Jordi. El Cercle Català d'Història és conegut pels seus treballs de recerca sobre la catalanitat de Cristòfor Colom i la possible sortida del port de Pals, va promoure la protecció de les restes de Ràdio Liberty / Torre Mora descobertes i documentades per la seva cap de recerca Eva Sans i per l'historiador Narcís Subirana de Pals. Els treballs que duen a terme des del 2011 han permès que Pals hagi recuperat una part del seu passat: l'antiga vila marinera de Pals documentada com a "Torre de Pals" amb un jaciment molt important que està dividit en dos, una part del qual és sobre terreny municipal (Torre Mora) i l'altre, i el més antic es troba a dins de l'antic espai de Ràdio Liberty. L'entitat també treballa aspectes de la Història de Catalunya com l'època

de la Guerra de Successió, La Marina Catalana i ha estat l'organitzador amb "Mític Gestió Cultural" dels 3 Homenatges a Cristòfor Colom i la Marina Catalana que es van realitzar a Pals amb rutes recreades, conferències per donar a conèixer quins són els vertaders vincles entre el Descobridor i l'Empordà.

Són també els promotors de les Rutes Colom a Pals i Barcelona i són col·laboradors de la Generalitat de Catalunya.

El Cercle Català d'Història (www.cch.cat) compartirà espai amb l'ANC amb qui l'entitat col·labora i dona suport. Estaran ubicats al carrer Major de Palamós.

Restes d'un forn a la vila marinera de Pals (Foto Jordi Peñarroja, CCH)

Calonge

ARQUEÒLEGS DE LA UDG TROBEN UN MOSAIC ROMÀ AL COLLET DE SANT ANTONI

Al Collet de Sant Antoni de Calonge hi ha una important vil·la romana. Les excavacions realitzades fa més de deu anys ja van posar al descobert aquestes restes.

El llibre *La terrisseria romana del Collet Est* publicat recentment per l'editorial British Archaeological Reports (BAR) d'Oxford recull una anàlisi detallat i exhaustiu de les restes que es van trobar en aquest jaciment.

L'obra dels doctors en arqueologia Josep Maria Nolla, Joaquim Tremoleda i Josep Burch aprofundeix en la datació i l'explicació d'aquest jaciment, que fou un gran centre de producció d'àmfores, així com de dolia, ceràmica domèstica i materials de construcció, i que va funcionar des del segle 1 aC fins a mitjans del segle 1 dC. Aquesta terrisseria, propietat d'una rica vil·la romana situada al turó del Collet, disposava entre d'altres de dues grans naus d'emmagatzematge i de 19 forns per la cocció de la producció. Un cop fabricades les àmfores s'omplien del vi que es produïa a la zona i s'embarcaven just davant d'aquesta terrisseria, que estava estratègicament situada davant de mar.

En els darrers dies, un grup d'arqueòlegs de la Universitat de Girona (UdG) ha descobert un paviment de decoració en colors blanc, negre i vermell datat del segle II d.C. a la vil·la romana del Collet de Sant Antoni Calonge (Baix Empordà). Segons els investigadors, el mosaic formava part d'una "important" i "luxosa" residència que probablement va pertànyer al propietari d'una terrisseria dedicada a la fabricació "d'àmfores per al transport i comercialització de vi. La troballa és fruit de la segona campanya d'excavacions que s'està duent a terme a la vil·la des del passat 22 de febrer, i que han determinat que l'espai va estar en ús des del segle I a.C. fins al V d.C. La vil·la té el seu origen en època republicana (segle I a.C.). Va començar sent un gran edifici amb espais residencials i de caràcter industrial. D'aquesta fase s'han recuperat diverses estances, restes de grans gerres d'emmagatzematge (dolia) i un petit forn. Més tard, ja en època imperial (segle I dC), l'edifici es va remodelar. Els espais industrials es van traslladar a un sector situat als peus del turó, així que la resta de l'espai va passar a ser ocupat per un edifici residencial. Fa uns anys, es va excavar una important terrisseria romana dedicada a la fabricació d'àmfores en aquest indret. La zona actualment en estudi constituïa la residència del propietari de la terrisseria, que comptava amb un pati porticat central amb diverses estances a llevant i migdia. L'any 2015 es van tenir indicis de l'existència de

"Mosaic romà trobat a la Vil·la romana del Collet de Sant Antoni"

paviments de mosaic, ja que van trobar-se tessel·les soltes. La descoberta d'enguany d'un fragment de paviment confirma la importància i luxe que la vil·la devia assolir en alguns moments de la seva història, tal com destaca l'equip investigador, dirigit per Lluís Palahí. En la campanya han participat nou estudiants de postgrau i màster de la Universitat de Girona. A partir d'ara es pretén establir una línia de col·laboració amb l'institut del municipi per realitzar una nova campanya d'excavacions al mes de setembre amb participació d'estudiants del centre educatiu. L'objectiu és potenciar el coneixement del patrimoni local i apropar la metodologia de treball arqueològica a la població estudiantil. Les excavacions són fruit d'un conveni de col·laboració amb l'Ajuntament de Calonge i el Laboratori d'Arqueologia i Prehistòria de la Universitat de Girona, i s'integren en el marc del programa quadriennal de projectes de recerca en arqueologia, impulsats i subvencionats per la Generalitat de Catalunya. (ACN).

EL 29 D'ABRIL, LA SUBASTA D'ART SOLIDÀRIA

La Subhasta d'Art Solidària per recaptar fons per lluitar contra l'Atàxia de Friedreich tindrà lloc el divendres 29 d'abril a les 20 h. La

subhasta tindrà lloc al castell de Calonge, i acollirà més d'un centenar d'obres de diversos artistes que han col·laborat cedint-les gratuïtament. L'import recaptat es destinarà íntegrament a finançar la investigació que encapçala el doctor Antoni Matilla per trobar un tractament per aturar l'evolució de l'Atàxia de Friedreich, una malaltia poc comuna que afecta una veïna de Calonge.

Subasta d'art solidària per lluitar contra l'ataxia de Friedreich

Calonge

L'AJUNTAMENT ACTUA EN UN EDIFICI OCUPAT A SANT ANTONI

L'Ajuntament de Calonge va iniciar el passat dia 4 d'abril un operatiu per tal de forçar el desallotjament dels ocupes d'un bloc de pisos del municipi. Es tracta de l'edifici situat al número 20 de l'avinguda de Catalunya de Sant

Antoni, on hi ha detectat una vintena de pisos ocupats que havien connectat il·legalment els subministraments d'aigua i llum.

Efectius de la Policia Local de Calonge i de Mossos d'Esquadra van realitzant una inspecció d'aquest edifici, i van poder comprovar que hi ha una situació de risc per la salut i per la seguretat, ja que els ocupes havien connectat il·legalment els subministraments d'aigua i llum i aquestes connexions suposaven un risc per a tercers. La Policia Local i els Mos-

sos d'Esquadra van custodiar els tècnics de les empreses de subministrament mentre desconnectaven les connexions il·legals per evitar així situacions de risc per la seguretat i la salut, d'acord amb l'article 95 del Decret 64/2014, de 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament sobre protecció de la legalitat urbanística. Les companyies subministradores van comunicar a l'Ajuntament de Calonge i van notificar a les persones que ocupen il·legalment aquests pisos del risc que comportaven les connexions il·legals dels subministraments.

Platja d'Aro

TALLER DE MANUALITATS "HOME DECOR"

**Dimecres 27 d'abril i
11 i 25 de maig**

Taller de manualitats per a adults a la Biblioteca Mercè Rodoreda (BMR), els dimecres 27 d'abril i 11 i 25 de maig (15-17 h) amb la proposta Home Decor de la mà de Sònia Rodríguez, per aprendre a decorar fustes de palets amb pintures Chalk amb

diferents models a escollir (inscripció prèvia obligatòria: 8 euros + 14 euros -kit-, places limitades).

La proposta forma part del conjunt d'activitats complementàries programades per la biblioteca -cursos, tallers, presentacions, conferències, sessions de contes, etc.- que converteixen l'equipament en un centre de dinamització cultural que transcendeix els serveis habituals de consulta i préstec de llibres i material audiovisual, configurat per un fons de 22.000 volums i una hemeroteca de 80 publicacions.

Taller de manualitats per a adults . Informació: biblioteca@platjadaro.com

Taller Home Decor

FESTA JUVENIL O'0. CONCURS DE BALL

**Presentació de propostes
fins al 24 d'abril**

Si teniu ganes de ballar, demostrar les vostres habilitats en el hip-hop, el funky, el robòtic o la dansa i guanyar fins a 700 euros en premis, no us perdeu el concurs de ball de la Festa Juvenil O'0. Podeu enviar fins al 24 d'abril de 2016 una mostra de la vostra proposta

d'actuació a festazerozero@platjadaro.com (link a youtube, vimeo, etc. o mitjançant wetransfer).

Convocatòria oberta a noies i nois de 15 a 29 anys, no professionals. Bases completes al facebook del PIJ.

El jurat n'escollirà un màxim de 12 per a l'actuació final, decisió que es farà pública el 2 de maig. L'actuació final serà divendres 13 de maig (22-01 h) a la Plaça del Mil·lenari de Platja d'Aro en el marc de la Festa O'0. L'activitat proposa cada any una temàtica diferent -hawaiana, cubana, etc.- i hi participen

centenars de noies i nois que celebren el fet de ser joves i la seva capacitat per divertir-se també amb hàbits saludables, sense necessitat de consumir alcohol.

Taller Home Decor

Santa Cristina d'Aro

CAMPIONAT DE BUTIFARRA 2016

El proper dia 1 de maig de 2016 se celebrarà el XXII Campionat de botifarra de Santa Cristina d'Aro. L'Espai Ridaura acollirà, per segon any consecutiu una nova edició d'aquest tradicional campionat. El campionat de botifarra torna a ser el campionat més esplèndid...

- Pel simple fet d'inscriure's, tots els participants s'emportaran un pernil i un obsequi de regal.
- La parella guanyadora s'emportarà 600 euros en metàl·lic i dos trofeus
- La parella classificada en segona posició s'emportarà 300 euros en metàl·lic i dos trofeus
- La parella classificada en tercera posició s'emportarà 100 euros en metàl·lic i dos trofeus
- La primera parella local s'emportarà 2 trofeus.

Preu inscripció: 39 euros / parella

Inscripcions: a partir de les 11 del migdia a l'Espai Ridaura
Sorteig i campionat a les 4 de la tarde.

Sant Feliu de Guíxols

LA FÀBRICA SUBERTAP TANCARÀ A FINAL DE MES

La zona del darrere de l'Institut Sant Feliu i del camp de futbol de Vilartagues, coneguda com a Guíxols Arena, tindrà l'aspecte que es mostra en dues simulacions un cop s'hi hagin realitzat les obres que aquest dilluns, 11 d'abril, han sortit a contractació pública. Tal com s'intueix en les il·lustracions, apareix un gran equipament de 9.723 m², amb capacitat per a unes 8.000 persones quan s'hi facin espectacles musicals de gran format (per exemple, del Festival de la Porta Ferrada – o d'altres productors), amb unes grades fixes per a uns 1500 espectadors i altres usos cívics, culturals, esportius o socials. L'obra, que preveu arranjar el desnivell existent i el soluciona amb una grada, incorpora un sistema de drenatge d'aigua, hi fa sortir dues pistes polivalents obertes i esdevé un equipament públic obert ambició.

“És la inversió més gran que fa l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols a Vilartagues”, tal com diu l'alcalde Carles Motas, i és un equipament que ha d'anar més enllà de la pròpia ciutat, ja que pot donar servei a Sant Feliu i les poblacions dels voltants, en tenir un espai condicionat per a usos esportius, d'aparcament, de concerts i altres activitats. El pressupost contempla una inversió d'uns 750.000 euros que l'Ajuntament ja ha reservat, segons el pressupost d'enguany i als romanents incorporats.

Aquest dilluns ha estat presentat per l'alcalde Carles Motas i pel regidor d'Urbanisme, Josep Saballs.

La polivalència d'aquest gran espai obert a l'aire lliure, urbanitzat i endreçat, fa que s'hi puguin realitzar diferents activitats: quan no hi ha concerts en surten dues pistes esportives, un aparcament per a 160 turismes, una zona d'autocars... Tots els usos poden conviure sense problemes, i tots es complementen. La proximitat del pavelló poliesportiu Carles Nadal, l'institut de secundària, el camp de futbol proper, fan que pugui ser usat per diferents col·lectius. La zona

és fàcilment segmentable per acollir diferents esdeveniments de tots tipus. De cara a concerts, es deixarà ja muntat un sistema de canalitzacions per a cables per evitar que les empreses de concerts hagin de passar cablejats en superfície, així com diferents punts de llum i sortides d'emergència. El nucli de Vilartagues tindrà, doncs, aquest equipament d'ús ciutadà, que donarà resposta a moltes i variades situacions, per satisfer necessitats que les entitats i la ciutadania requereixen.

(Notícia i imatges: Ràdio S.F.)

Imatge de la fàbrica Subertap de Sant Feliu

PRESENTEN SIMULACIONS DEL NOU GUÍXOLS ARENA

La zona del darrere de l'Institut Sant Feliu i del camp de futbol de Vilartagues, coneguda com a Guíxols Arena, tindrà l'aspecte que es mostra en dues simulacions un cop s'hi hagin realitzat les obres que aquest dilluns, 11 d'abril, han sortit a contractació pública. Tal com s'intueix en les il·lustracions, apareix un gran equipament de 9.723 m², amb capacitat per a unes 8.000 persones quan s'hi facin espectacles musicals de gran format (per exemple, del Festival de la Porta Ferrada – o d'altres productors), amb unes grades fixes per a uns 1500 espectadors i altres usos cívics, culturals, esportius o socials. L'obra, que preveu arranjar el desnivell existent i el soluciona amb una grada, incorpora un sistema de drenatge d'aigua, hi fa sortir dues pistes polivalents obertes i esdevé un equipament públic obert ambiciós.

“És la inversió més gran que fa l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols a Vilartagues”, tal com diu l'alcalde Carles Motas, i és un equipament que

ha d'anar més enllà de la pròpia ciutat, ja que pot donar servei a Sant Feliu i les poblacions dels voltants, en tenir un espai condicionat per a usos esportius, d'aparcament, de concerts i altres activitats. El pressupost contempla una inversió d'uns 750.000 euros que l'Ajuntament ja ha reservat, segons el pressupost d'enguany i als romanents incorporats.

Aquest dilluns ha estat presentat per l'alcalde Carles Motas i pel regidor d'Urbanisme, Josep Saballs.

La polivalència d'aquest gran espai obert a l'aire lliure, urbanitzat i endreçat, fa que s'hi puguin realitzar diferents activitats: quan no hi ha concerts en surten dues pistes esportives, un aparcament per a 160 turismes, una zona d'autocars... Tots els usos poden conviure sense problemes,

i tots es complementen. La proximitat del pavelló poliesportiu Carles Nadal, l'institut de secundària, el camp de futbol proper, fan que pugui ser usat per diferents col·lectius. La zona és fàcilment segmentable per acollir diferents esdeveniments de tots tipus.

De cara a concerts, es deixarà ja muntat un sistema de canalitzacions per a cables per evitar que les empreses de concerts hagin de passar cablejats en superfície, així com diferents punts de llum i sortides d'emergència.

El nucli de Vilartagues tindrà, doncs, aquest equipament d'ús ciutadà, que donarà resposta a moltes i variades situacions, per satisfer necessitats que les entitats i la ciutadania requereixen.

(Notícia i imatges: Ràdio S.F.)

Simulació del nou Guíxols Arena

Forallac

VULPELLAC ACOLLIRÀ UNA DE LES TRES ETAPES DE L'EXIGENT CURSA EMPORDÀ BTT EXTREM

L'Ajuntament de Forallac col·labora per segon any consecutiu en la reconeguda cursa *TwoNav Empordà BTT Extrem*, una prova de 2 dies i 3 etapes, que té sortides i arribades a l'Estartit i a Vulpellaç. Se celebrarà els dies 16 i 17 d'abril. Hi participen uns 400 ciclistes i mou al voltant de 100 voluntaris, xifres que ens permet fer-nos una idea de la gran dimensió que té la prova.

Es tracta d'una aventura en bicicleta de muntanya «creada per ciclistes i enfocada als ciclistes», segons expliquen

els seus organitzadors, el Club Ciclista Baix Ter. Pretén ser referència a nivell estatal (hi participen alguns dels millors bikers de l'especialitat), però també està oberta a tots els aficionats que vulguin atrevir-s'hi.

Aconsegueixen ser finishers tots aquells que finalitzen els més de 150 km i 3.500 m de desnivell positiu, repartits en les tres etapes, les quals transcorren pels millors corriols del territori, tot combinant-ho amb trams de pista més rodadors (60% pista i 40% corriol).

Forallac, pel seu territori i situació, és un enclavament molt bo per als amants de la BTT. A més, el nom del municipi està estretament lligat al d'aquest esport gràcies a les im-

portants competicions que organitza des de fa uns anys el club La Tribu BTT.

PROMOCIÓ TURÍSTICA I ESPORTIVA

Des de l'Ajuntament es valora molt positivament poder acollir la sortida i arribada d'una prova d'aquest nivell i prestigi. És una bona oportunitat per donar a conèixer el municipi, els seus paratges i els seus corriols. És també, una magnífica acció de dinamització, que mou molta gent fora del pic de la temporada turística.

“Two nav Cursa BTT extrem”

La Bisbal d'Empordà

LA BISBAL I ELS MUNICIPIS ADSCRITS AL PLA ESTRATÈGIC, PRESENTS EN PUBLICACIONS INTERNACIONALS

El petit Futé a La Bisbal

El nostre municipi ha rebut la visita d'una periodista de *Petit Futé*, publicació francòfona amb més de 40 anys d'experiència editorial a nivell mundial.

Petit Futé té un abast considerable, ja que es distribueix a través de diferents plataformes a tots els països de parla francesa del món: França, Suïssa, Bèlgica, Canadà, Luxemburg, etc. Heus aquí la rellevància d'aparèixer en un mitjà d'aquestes característiques.

Concretament, la Bisbal i Monells tindran presència a l'edició exclusiva Costa Brava, amb tots els continguts turístics de la destinació (allotjament, restaurants, cultura, activitats, patrimoni, etc.). La guia, la podreu trobar a partir d'aquest mes de juny a llibreries, aeroports, estacions de tren, quioscs o a internet.

Per elaborar els continguts del nostre territori i referenciar-los a la guia, la periodista, acompanyada de la tècnica de turisme del Pla Estratègic de Desenvolupament Econòmic i Ocupacional, va visitar punts clau del territori.

D'aquesta manera, va arribar-se fins al Terracotta Museu, el taller de ceràmica Lluís Puigdemont, el Castell Palau i va passejar per la zona de l'Aigueta a la Bisbal. Seguidament, va visitar Monells passant per Corçà, i va fer parada i fonda a l'Hotel Castell d'Empordà.

Finalment, la seva estada va finalitzar allotjant-se al centre de la Bisbal (Mar Tasmània) i visitant Peratallada de bon matí, tot rodant amb burricleta des de Pals.

L'AJUNTAMENT ORGANITZA UN CURS PER MILLORAR LA FORMACIÓ DELS ATURATS DE LLARGA DURADA

Curs per millorar la formació de llarga durada a La Bisbal

al sector serveis (hostaleria) i al sector de la construcció. La diferència que s'observa en aquests moments respecte a la demanda de perfils en temps de plena ocupació, és que els empresaris demanen personal format i amb experiència, a causa de la temporalitat de les feines i a la necessitat de personal que ofereixi un bon rendiment des del primer moment.

És en resposta a aquesta conjuntura que l'Ajuntament de la Bisbal d'Empordà, mitjançant l'Àrea de desenvolupament local, organitza un curs de mantenidor/reparador d'edificis. El curs està adreçat a aturats de llarga durada i amb baix nivell formatiu del sector de la construcció i rep el finançament del Servei d'ocupació de Catalunya (SOC)

Els perfils que es comencen a demandar relacionats amb el sector de la construcció són perfils de manteniment, és a dir, treballadors preparats per a fer petites reparacions en establiments del sector serveis (sector hostaleria).

La poca especialització dels treballadors de la construcció fa necessari la realització d'un curs que els permeti realitzar aquests treballs de reparació en els establiments d'hostaleria i càmpings.

Tant els establiments situats al voltant del municipi com els de la costa ofereixen oportunitats de treball. Per tant, l'objectiu del curs és capacitar als alumnes per a reparar petites avaries als edificis i a les seves instal·lacions.

Es tracta d'una formació eminentment pràctica, impartida per professionals del sector especialitzats en les diferents àrees. Així mateix, els alumnes aplicaran els coneixements adquirits realitzant petites reparacions en la via pública i espais municipals.

En aquest sentit, per la realització de la part pràctica del curs, l'Àrea de Via pública col·labora en la cerca dels espais de pràctiques més adequats que facilitin la posada en pràctica dels coneixements adquirits pels alumnes.

En el context actual sembla que l'economia presenta una lleu recuperació i que alguns sectors comencen a demandar personal. Ens referim

Torroella de Montgrí

L'AJUNTAMENT ENCARREGA LA REDACCIÓ D'UN PLA PER FOMENTAR LA MOBILITAT SOSTENIBLE I SEGURA

Torroella de Montgrí vol avançar cap a un model de mobilitat urbana més sostenible i segur, que fomenti l'ús racional del vehicle privat i prioritzi el vianant i les bicis. Amb aquest objectiu ha encarregat la realització d'un document que permeti planificar les accions necessàries, tant pel que fa a la via pública, la circulació viària i la sensibilització ciutadana. El contingut del pla constarà d'una anàlisi i diagnòstic de la mobilitat actual i d'un pla d'acció per arribar a l'escenari de futur plantejat.

El pla de mobilitat representarà una oportunitat per reflexionar sobre el model urbà, per a dotar de coherència les diferents polítiques ja iniciades per l'Ajuntament i per definir les estratègies futures en consonància amb un model de mobilitat sostenible, segura i accessible per a tothom. El document resultant serà una eina de planificació de la mobilitat, que es realitzarà de manera molt transversal amb la intervenció de les diferents àrees de l'Ajuntament implicades i comptarà també amb procés participatiu.

S'analitzaran aspectes relacionats amb els accessos i la mobilitat de les persones (a peu, en bicicleta i en vehicle privat), el trànsit i la seguretat viària, el transport públic de viatgers (col·lectiu i servei de taxi), els aparcaments, el consum energètic i les emissions associades dels vehicles, a l'escenari actual. També es tindran en compte els desplaçaments extra municipals.

El treball transversal permetrà definir un model futur de mobilitat sostenible, basat en la qualitat de vida, la integració social, un desenvolupament econòmic sostenible i en la minimització dels consums energètics del conjunt del sistema de transport. És a dir, una modalitat de transport compatible amb la recuperació del creixement econòmic, la cohesió social i la defensa del medi ambient, garantint, d'aquesta forma, una millor qualitat de vida pel ciutadà, però també ordenar la situació de la circulació del transport privat que és la majoritària. El sistema de transport és un element molt important en el nostre dia a dia, que incideix en la qualitat de vida, la salut i la seguretat. Les infraestructures i els serveis de transport generen un important impacte en la qualitat de l'entorn i el paisatge: fraccionen el territori i acoten la disponibilitat d'espais lliures per a l'ús social. Però aquesta degradació també es produeix en les àrees pròpiament urbanes, principalment a causa del soroll i altres elements contaminants. Aquests impactes negatius afecten

tots els ciutadans, amb independència que siguin o no usuaris del mitjà de transport que els origina. En aquest sentit, el pla ha de permetre assolir un punt d'equilibri socialment acceptable, i això comporta indefugiblement enfortir la participació, el diàleg i el consens de tots els sectors socials implicats.

Així mateix, el funcionament dels mitjans de transport motoritzats produeix emissions gasoses i sonores que poden ser nocives per a la salut. Encara que les persones afectades per malalties imputables a la contaminació generada pel transport no sempre puguin percebre una relació directa amb la causa, es calcula que aquestes malalties poden tenir un impacte equiparable al que causen els accidents viaris.

En línia amb aquest propòsit, pot ser útil l'aplicació d'instruments econòmics que, d'una banda, estimulin l'ús de vehicles amb menor poder contaminant i, de l'altra, permetin la internalització dels costos socials i ambientals esmentats.

També cal tenir present l'efecte positiu sobre la salut que es deriva de caminar i utilitzar la bicicleta i, per tant, la conveniència d'estimular-ne l'ús mitjançant la dotació de xarxes d'itineraris segurs per a vianants i ciclistes. Així mateix, els accidents de trànsit són avui dia un cost social de primer ordre, per la qual cosa la reducció de l'accidentalitat ha esdevingut una línia d'acció prioritària.

Torroella de Montgrí

LES ILLES MEDES “ACULLEN” LA PRESENTACIÓ DEL FESTIVAL ÍTACA 2016

Aquest matí s'ha presentat a l'Estartit el Festival Ítaca 2016, a bord del vaixell El Corsari Negre, amb les illes Medes com a teló de fons. La programació s'ha anat desgranant mentre es navegava per les aigües de la Mediterrània, un privilegiat corredor de cultures al llarg de tants i tants segles. Aquesta acció no s'ha escollit a l'atzar. L'acte de presentació simbolitza l'aposta compromesa d'un dels festivals de referència a casa nostra. Sota el lema “els pirates de la cultura tornen al mar perquè la cultura no és un luxe!”, els responsables del festival han avançat davant la premsa i les autoritats presents, el potent cartell que han preparat per a aquest any. A l'acte hi han assistit l'alcalde de Torroella de Montgrí, Jordi Cordon; la regidora de Cultura, Núria Bosch i el president de l'EMD de l'Estartit.

El Festival Ítaca, Cultura i Acció desembarcarà enguany a set localitats del Baix Empordà. Serà del 26 de maig al 3 de juliol amb una quinzena de concerts, obres de teatre i activitats paral·leles.

L'actuació d'Andrés Calamaro és un dels noms més destacats. El cantautor argentí tancarà la quarta edició del festival el 3 de juliol a l'emblemàtic escenari de les Havaneres de Cal·lella amb motiu del 50è aniversari d'aquest esdeveniment. També hi actuaran Quimi Portet, Quico Pi de la Serra, La Locomotora Negra, Teràpia de Shock ,+ Acció, Ramon Mirabet, Joan Colomo i el Petit de Cal Eril, entre altres noms.

CONCERT GRATUÏT PER LA REVETLLA DE SANT JOAN A L'ESTARTIT

Una de les novetats d'aquesta quarta edició és un concert gratuït, el primer que programa el festival, durant la revetlla de Sant Joan a la platja de l'Estartit, a càrrec d'Oques Grasses. Els organitzadors volen reivindicar així que la cultura “no és un luxe” i que ha d'estar a l'abast de tothom.

Pel que fa a la quarta edició de la Pujada al Montgrí, el 29 de maig, aquest any culminarà amb diverses actuacions i amb un Tast de Vins que es farà per primer cop a dalt del Castell del Montgrí amb la col·laboració de la DO Empordà, la Ruta del Vi del Patronat de Turisme Costa Brava-Girona i diversos cellers de la zona, que s'estrenen com a col·laboradors del festival. L'actor Carles Xuriguera –també productor de vi al Baix Empordà, del Celler Caralluna, a peu del Montgrí– serà el presentador de l'acte i llegirà el ja tradicional manifest del festival. La marxa comptarà amb les actuacions de Joan Colomo i el Petit de Cal Eril, que també pujaran fins al castell.

De forma paral·lela, també s'oferiran concerts, teatre de petit format, xerrades i activitats a preus assequibles i amb l'objectiu de reivindicar la cultura com a dret bàsic. Entre elles, destaca l'obra ‘Cosas que se Olvidan fácilmente’ de Xavier Bobés, o ‘M'he estimat molt la vida’, un espectacle de poesies recitades per l'actriu Sílvia Bel i musicades pel cantautor Tomàs de los Santos.

Mont-ras

A MONT-RAS EL MERCAT SETMANAL ARA ÉS ELS DIMARTS I ELS DISSABTES AL MATÍ EN UNA NOVA UBICACIÓ

A Mont-Ras ara, els dimarts i els dissabtes de les 8:30 a les 13:30h el Mercat Setmanal es troba ara al terreny annex a la Llar d'Infants.

Hi trobareu: fruita, verdures, caramels, lllaminadures, fruits secs, rebosteria, pa, embotits, flors i molt més.

Palafugell

NOUS CONTENIDORS DE RECOLLIDA SELECTIVA A LES PLATGES DE PALAFUGELL

Els bujols de recollida selectiva que s'instal·len a peu de platja durant la temporada d'estiu seran substituïts per uns armaris de fusta tractada de

disseny natural que al seu interior allotgen els quatre contenidors per a dipositar les diferents fraccions.

En total es repartiran 24 mòduls a les diferents cales dels nuclis de Calella, Tamariu, Llafranc i Aigua Xelida.

Aquests elements de mobiliari urbà suposaran un salt qualitatiu dels serveis de recollida i neteja de les platges del nostre municipi.

A la fotografia es poden veure els que s'han instal·lat durant la passada Setmana Santa a la platja de Tamariu.

Nous contenidors de recollida selectiva a les platges de Palafrugell

LA GENERALITAT DE CATALUNYA LLIURA LA MEDALLA CENTENÀRIA A PILAR SOLSONA

La directora territorial de Treball, Afers Socials i Famílies a Girona, Marta Casacuberta, va lliurar la *Medalla Centenària de la Generalitat* a la veïna de Palafrugell Pilar Solsona, que el dissabte 19 de març, va fer els cent anys. A l'acte, que va tenir lloc al domicili de l'homenatjada, hi van assistir també l'alcalde de Palafrugell, Juli Fernández, el Primer Tinent d'alcalde, Albert Gó-

mez, la regidora de Benestar Social i Ciutadania, Margarita Mauri, així com amics i familiars.

Pilar Solsona Guillamon és nascuda a Villahermosa del Rio (Castelló), el 19 de març de 1916. És mare de 4 fills, també té 9 néts i 2 besnéts. Des que va enviduar, ha viscut un temps amb cada fill. Fa set anys que va arribar a Palafrugell on actualment conviu amb la seva filla Júlia.

La Medalla Centenària és una iniciativa del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies. Es tracta d'una medalla gravada amb el nom i l'any de naixement commemorativa del centenari.

A aquest reconeixement institucional poden accedir-hi totes les persones residents a Catalunya que compleixin els requisits i realitzin la sol·licitud corresponent.

Nous contenidors de recollida selectiva a les platges de Palafrugell

EL MUSEU DEL SURO REVIU ESDEVENIMENTS HISTÒRICS RELACIONATS AMB PALAFRUGELL I ALTRES VILES SURERES

El passat dissabte 2 d'abril, al Museu del Suro es va poder veure la representació "La rebel·lió de les dones!" que tractava de descobrir a través de la premsa de l'època, l'opinió d'obres sindicalistes, socialistes i anarquistes, de la primera meitat del segle XX sobre alguns esdeveniments històrics que van sacsejar la vila de

Palafrugell i les viles sureres veïnes. Una representació-creació de Sandra Bisbe que comptà amb les lectures de Maria Bruguera, Àngela Martí, Marta Padrós, Silvia Pedret i Toni Sellas, acompanyades de les peces musicals *A las Barricadas!*, *A las mujeres* i *La Internacional*.

Festival de Cap Roig 2016

Redacció

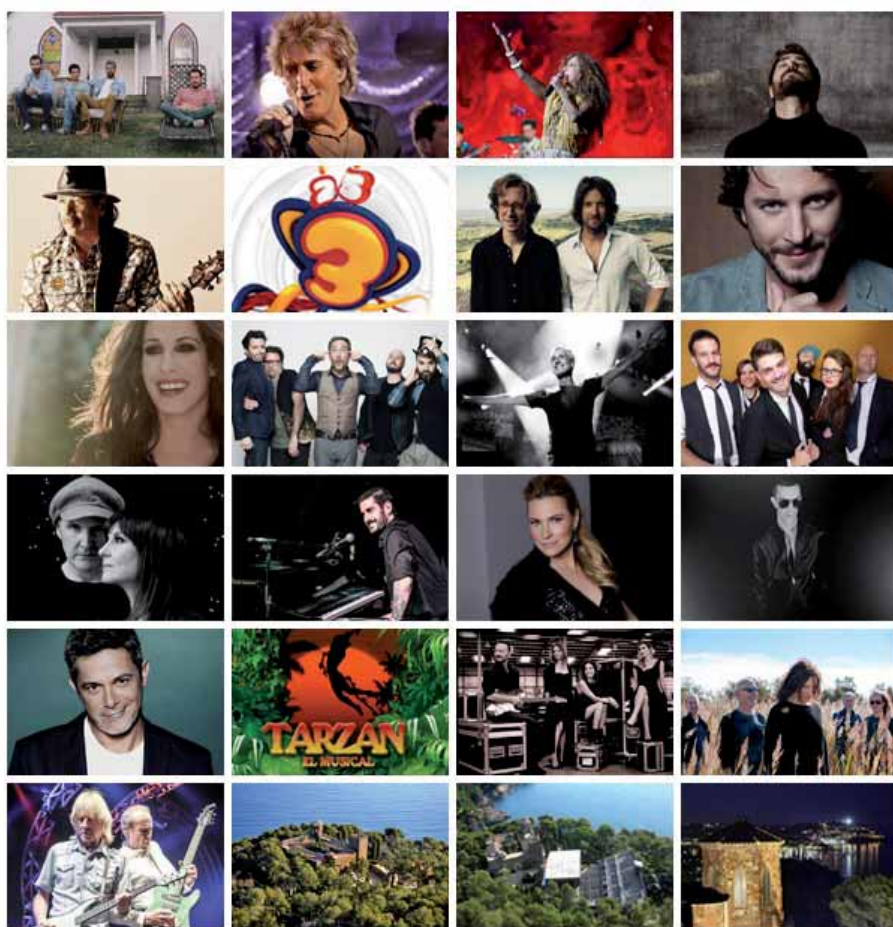
El Festival de Cap Roig 2016 ja està en marxa. Enguany es celebrarà entre el 8 de juliol i el 17 d'agost. El seu escenari a l'aire lliure amb capacitat per a 2.118 espectadors concentrarà per a molts, els millors artistes del món de la música en un paratge natural impressionant de 17 hectàrees de superfície davant del mar en un dels jardins botànics més importants de la Mediterrània.

Enguany, per sisè any consecutiu, "la Caixa" manté el seu compromís amb el Festival de Cap Roig, i es compromet a seguir treballant per potenciar l'impacte econòmic que genera en el territori, per incrementar el retorn a la societat i, sobretot, per consolidar-ho com una referència en l'àmbit de l'escena musical europea.

L'IMPACTE

Segons l'estudi de la consultora PwC, el Festival de Cap Roig genera un impacte econòmic de 14,72 milions d'euros. En els resultats de l'estudi de PwC s'indica que per cada euro invertit en el Festival per l'organització, s'obté un impacte al PIB de 2,55 euros en el conjunt d'Espanya.

Per sectors econòmics, els més beneficiats per la realització del Festival són la restauració (1,62 milions d'euros), les activitats culturals i recreatives (1,58), el comerç detallista (1,09), l'allotjament (1,05) i les activitats immobiliàries (0,73).

- Manel - 08/jul/2016
- Rod Stewart - 09/jul/2016
- Rosario - 16/jul/2016
- Antonio Orozco - 22/jul/2016
- Santana - 23/jul/2016
- Super3 - 30/jul/2016
- Kings Of Convenience - 01/ago/2016
- Manuel Carrasco - 02/ago/2016
- Malú - 04/ago/2016
- Love Of Lesbian - 05/ago/2016
- Sergio Dalma - 07/ago/2016
- Els Catarres - 08/ago/2016
- Amaral - 09/ago/2016
- Melendi - 10/ago/2016
- Ainhoa Arteta - 11/ago/2016
- Richard Ashcroft - 12/ago/2016
- Alejandro Sanz - 13/ago/2016
- Tarzan El Musical - 14/ago/2016
- The Corrs - 15/ago/2016
- Sopa de Cabra - 16/ago/2016
- Status Quo - 17/ago/2016

Manolo García i Estopa presentaran treballs

Redacció

Com publicava la revista musical Enderrock, el barceloní Manolo García i el duet de Cornellà de Llobregat Estopa son els primers artistes confirmats. La 54a edició del festival de la Porta Ferrada revela els dos grans noms catalans per a aquest estiu. Les entrades són ja a la venda des del passat 29 de gener.

Manolo García presentarà el 23 de juliol el seu darrer treball, *Todo es ahora* (Sony Music, 2015), mentre que els germans Muñoz actuaran el 9 d'agost a la gira del seu exitós *Rumba a lo desconocido* (Sony Music, 2015).

MANOLO GARCÍA

Des que va iniciar la seva carrera en solitari amb "Arena en los bolsillos", "Todo es ahora" és el sisè disc de l'autor barceloní. Publicat per la companyia discogràfica Sony BMG el novembre de 2014, l'àlbum, gravat entre Nova York i Avinyonet de Puigventós, Girona, compta amb músics com Zachary Alford (bateria), Earl Slick (guitarra) i Gerry Leonard (guitarra) i fou precedit pel llançament del senzill "Es mejor sentir" el 22 de setembre.

Després de la publicació, el disc va arribar al segon lloc en la llista de discos més venuts a Espanya amb més de 80 000 còpies en un mes, obtenint per aquest motiu, el certificat de disc doble platino.

ESTOPA

En el cas dels Estopa, els germans Muñoz, en David i en José Manuel, amb "Rumba a lo desconocido", arribant ja al seu 15è àlbum d'estudi des que començaran allà per l'any 1999 amb aquell famós "Estopa" que va arribar a vendre fins a 2 milions de còpies. Ara ja en plena maduresa de duo, ens presentaran aquest darrer disc que ja va ser publicat a l'octubre de 2015 i que aquest cop escoltarem a l'Empordà. Els dos primers senzills que van veure la llum d'aquest treball, foren "Pastillas para dormir" i "Nadie sabe". Posteriorment apareixerien 3 senzills més.

Una mirada emocionada

Un espai fonamental per percebre el bon gust per l'art, és la Fundació Mascort situada a Torroella de Montgrí. El currículum del seu fundador en Ramon Mascort Amigó, advocat en exercici a Barcelona durant molts anys, és molt extens. Esment especial al fet a la creació de *Lynx Edicions*, editorial dedicada a temes relacio-

nats amb la natura, fauna i flora, i que, entre altres guies i monografies en diferents idiomes, ha editat una col·lecció de 17 volums sobre ornitologia, *The Handbook of the Birds of the World*, que constitueix el reconegut referent mundial en la matèria.

Les bases principals en la que es fonamenta la fundació, són: Difon-

dre el coneixement de la història promovent-ne l'interès per l'estudi i destacant el valor de l'objectivitat; donar suport al coneixement i la comprensió de l'art en general i també de les denominades arts decoratives; i ajudar a defensar la natura i a divulgar coneixements necessaris per a la seva general i respectuosa conservació.

1.

UNA MIRADA EMOCIONADA FOTOGRAFIES DE RAMON MASCORT AMIGÓ

L'exposició que actualment s'hi pot veure fins al 24 d'abril, mostra per primera vegada l'obra fotogràfica del seu fundador i president, Ramon Mascort Amigó, motivada per la seva curiositat i interès per aprendre, valorar i admirar les cultures del món, la bellesa i l'art. Com ell diu: "Vull demostrar la meua gratitud i feliç re-

cord a totes les persones que, en els meus viatges, han acceptat la meua mirada emocionada a través d'una càmera fotogràfica".

L'exposició "Una mirada emocionada" estarà oberta fins al 24 d'abril. Els horaris són: Dilluns, diumenges i festius de 11 a 13:30 h; Divendres de 16:30 a 20 h; Dissabtes de 11 a 13:30 h i de 16:30 a 20 h.

La Fundació Mascort convida a ser visitada, no una sinó diverses vega-

des a fi de gaudir dels "petits museus" que la confegeixen. El mateix edifici, d'estil indià... va ser fet edificar per Ramon Galibern Casanovas (1817-1884), un torroellenc que va fer fortuna al Brasil. Va ser bastida l'any 1875 i s'estructura al voltant d'un pati interior, amb columnes i galeries, formant un petit claustre allargat.

2.

4.

3.

1. "Ulls blaus i singular bellesa"
2. Una altra imatge de l'exposició
3. Eines antigues de fusteria
4. Ramon Mascort Amigó
5. Quarto de bany antic
6. Hall de l'edifici Galibern
7. Una de les sales d'exposicions

5.

6.

7.

Fotografies: Carles Ullan

CRISTALL

GRANJA

ESPECIALITATS:

**ENTREPANS CALENTS,
BIKINIS, XOCOLATA A LA
TASSA I EL MILLOR CAFÈ !**

C/ López Puigcerver, 21 (darrera Passeig del Mar)
T. 972 314 605 - 17230 Palamós (Girona)

ESPECIAL SANT JOAN: RUTA CRISTÒFOR COLOM I LA VILA DE PALS

amb el Cercle Català d'Història - 8a temporada.

*La ruta **Cristòfor Colom i la vila de Pals: la història mai explicada de la Descoberta d'Amèrica** us sorprendrà perquè revela l'enigma i els vincles entre el Descobridor català i el paper de Catalunya i l'Empordà en la gesta més important de la història. Una visita guiada pels carrers del meravellós recinte medieval de Pals. En ells, us descobrirem molts dels personatges més propers a Colom així com el port i la vila marinera de Pals al s.XV. Absolutament sorprenent!*

Data: Dissabte 25 de juny, a les 11h del matí.

Preu: 12€ (10€ en compra anticipada). Menors 12 anys gratuït.

+Info: www.discoveringcolumbus.com i Oficina de Turisme de Pals.

Els nostres mots

DEFINICIONS PER ESTAR ALERTA

Núria Aupí. Filòloga

Val més ser escotorit i tenir curiositat i preguntar, que no ser un esternocat o un rampinyaire que xerra pels descosits sense pensar què diu o quin mal fa. O un porc mal abeurat que no està content amb el que té o li donen. I és que..., sense que calgui que ens agafin pel ganyot, tots som coneixedors de paraules que hem heretat de la família i de l'entorn més proper, mots que ens són entranyables o familiars i que és bonic de no perdre i compartir, sense entrar en una verbagàlia avorrida i capritxosa.

- **Agafar pel ganyot:** Prémer una persona pel canyó, sovint per cridar-li l'atenció d'alguna cosa. Per exemple: *L'insultava i se'n reia fins que va perdre la paciència i el va agafar pel ganyot.*
- **Ser un porc mal abeurat:** Persona desagradida, que no està contenta amb el que se li ofereix. Generalment es diu quan una persona directament o indirectament menysprea o menysté alguna cosa que se li ofereix amb generositat. Per exemple: *L'han ajudat en tot el que li calia perquè pogués estudiar i ara que ja té estudis i feina, ni els saluda. És un porc mal abeurat!*
- **Ser un esternocat:** Persona que actua precipitadament i sense pensar abans d'actuar en les possibles conseqüències. Per exemple: *És tant esternocat que se'n va anar amb els francesos sense pensar com ho faria per tornar.*
- **Ser un verbagàlia:** Persona que parla per parlar fins al punt que les persones no acaben donant credibilitat al que diu. Per exemple: *Parla de tot sense tenir-ne informació, és un verbagàlia.* Verbagàlia: xerrameca.
- **Rampinyar:** Localisme que prové de rapinyar i que significa robar alguna cosa. Hi ha qui relaciona la paraula amb el rampí –estri amb un mànec de fusta i punxes llargues que serveix per recollir herbes, etc. Per exemple: *Li han rampinyat la cartera que duia a la butxaca dels pantalons.*

L'Empordanet rialler

Suggeriments des de la Llibreria Cercle Català d'Història

QUANT A TOTES LES CASES ES TREBALLAVA EL SURO

De Sandra Bisbe Lluís,
Ed. Associació Suport a la Dona de Palafrugell

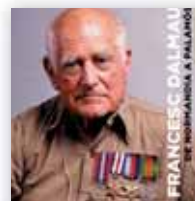
Aquest treball és producte d'una àrdua investigació sobre la dona en el món surer i en què la Sandra Bisbe ha entrevistat dones i homes que han treballat el suro a casa, han encarregat la feina o han transportat la matèria primera i els productes acabats. Amb aquests records reconstrueix una activitat i una època, i amb els mapes i les estadístiques que ha elaborat aporta unes dades que sovint queden molt lluny dels recomptes oficials. El llibre inclou informació i fotografies procedents de l'AMP.

EL CID DE VALÈNCIA ERA CATALÀ O QUAN I COM ELS CATALANS VAN FER ESPANYA

De Lluís Maria Mandado,
Ed. Biblioteca oculta

El tercer títol de Lluís M. Mandado i Rosell (1959) produeix uns efectes devastadors. Veureu com coses queden dempeus dels fets i gestes que ens han explicat i hem après amb la història castellanista. Si al *Quixote va esborrar el Quixot* ens parla de com "lo segle d'or", exemplificat en el *Quixot*, ens és arribar com a "siglo de oro", ara completant els fets ens mostra principalment dues coses: Com els mites més "castellans" eren en realitat catalans i com només la traïció del sobirà va invertir la situació.

FRANCESC DALMAU. A NORMANDIA A PALAMÓS

De Francesc Marco Palau,
Ed. Fundació Josep Irla i Ajuntament de Palamós

El llibre veu la llum 100 anys després del naixement d'aquest fill adoptiu de Palamós que morí l'any 2003. Es tracta d'una publicació divulgativa que recull la trajectòria professional i política d'aquest metge gironí que fou diputat al Parlament de Catalunya durant la primera legislatura i que va ser batlle de Palamós entre el 1983 i el 1985. La publicació para una atenció especial al paper de Francesc Dalmau com a testimoni directe de la Guerra Civil i la Segona Guerra Mundial patint combats, empresonaments, fugides espectaculars i enginyoses de camps de concentració i un terrible exili. Un dels capítols més destacats del llibre, precisament, és la narració del desembarcament a Normandia.

NO HO DUBTIS:
MILLOR DIFUSIÓ
AL MILLOR PREU.

PUBLICA LA TEVA PUBLICITAT
AQUÍ!

Contacta amb nosaltres:

619 579 870 // 690 381 496 · redaccio@elfardelemporda.cat

A l'abril vine i mou-te amb salut!

LA COMISSIÓ DE PREVENCIÓ I PROMOCIÓ DE LA SALUT DE SSIBE ORGANITZA NOVES ACTIVITATS AL LLARG DE TOT EL MES D'ABRIL, AMB MOTIU DEL DIA MUNDIAL DE LA SALUT I DE L'ACTIVITAT FÍSICA.

Com cada any, la Comissió de Prevenció i Promoció de la Salut ha organitzat tot un seguit d'actes commemoratius del dia mundial de la Salut i de l'Activitat física. Enguany, tan professionals de la nostra entitat, com la població en general, podran gaudir de tot un plegat d'activitats que s'aniran esdevenint al llarg de tot el mes d'abril i de les que us anirem informant puntualment per tal que tothom tingui l'oportunitat de participar-hi. Enguany hi col·laboren l'Ajuntament de Palamós, Emporhotel, el Gimnàs Mes Gavarres, el Centre Inspira esport i salut, el Club de Natació Palamós i CobosMika Company.

Sota el lema "A l'abril, vine i mou-te amb salut!", la

zona de l'escenari del Passeig de Palamós es convertirà en un punt destacat d'activitat física on classes de spinning, zumba, aerodance, travessa de natació i espectacles de dansa en seran els focus d'atenció i els participants els seus protagonistes. També hi haurà taules informatives de les entitats col·laboradores i consells de salut, taula d'avituallament, begudes i fruites.

Totes les activitats seran gratuïtes, i per participar-hi caldrà fer inscripció prèvia allà mateix.

Trobareu les diferents activitats que SSIBE organitza a les diferents poblacions. Podeu consultar les diferents activitats i el programa actualitzat a:

<http://www.ssibe.cat/index.php?noticia=2382>.

BAIX EMPORDÀ

A L'ABRIL, VINE I MOU-TE AMB SALUT!

ACTIVITATS DIRIGIDES A LA POBLACIÓ

PALAMÓS

Dissabte, 9 d'abril de 2016
De 9.30h a 14.00h
Jornada "A l'abril, vine i mou-te amb salut"
Lloc: Escenari de les sardanes del Passeig de Palamós

Divendres 15 d'abril
Caminada Saludable per Palamós
Sortida i arribada al CAP de Palamós
Durada: de 15.00h a 16.45h
Guies: Elisenda Fernández i Anna Mª Pallarès
Porteu roba i calçat còmodes
Avituallament

Dimarts, 19 d'abril
D' 11.00h a 12.00h
loga
Monitors: Mercè Canadell i Pau Gili
Lloc: Centre Palamós Gent Gran (sala polivalent)
Dirigit als residents i població general

Tots els divendres d'abril (1, 8, 15, 22 i 29)
D' 11.00h a 12.00h
Gimnàstica amb música
Monitora: Laura García
Lloc: Centre Palamós Gent Gran – 1a planta
Dirigit als residents del centre (usuaris)

Activitats organitzades per la Comissió de Prevenció i Promoció de la Salut amb motiu del dia mundial de la Salut i de l'Activitat física

TORROELLA DE MONTGRÍ

Dijous, 28 d'abril
"Saps com afecta l'alimentació a la teva salut intestinal?"
Berta Cirera i Neus Garcia Albors
Hora: 19.00h
Lloc: Auditori de Casa Pastors

Dissabte, 30 d'abril
A l'abril, vine i mou-te amb Salut!
Caminada per les dunes del Montgrí
Inscripcions: a les 9.00h a la plaça de la vila
Sortida: 10.00h des de la plaça de la Vila

Activitats organitzades per la Comissió de Prevenció i Promoció de la Salut amb motiu del dia mundial de la Salut i de l'Activitat física. Difusió dintre del calendari d'activitats de la Fira Empordà, Cuina i Salut 2016

LA BISBAL D'EMPORDÀ

Dimecres, 20 d'abril
De 13:30h a 14:30h
Qigong
Monitora: Mila del Pozo
Lloc: Plaça Trinitat Sais, davant del CAP

Activitats organitzades per la Comissió de Prevenció i Promoció de la Salut amb motiu del dia mundial de la Salut i de l'Activitat física

Augmentem la nostra creativitat

TOTS PODEM ASSOLIR GRAUS NOTABLES DE CREATIVITAT, PERÒ, SABEM TREURE-LI VERITABLEMENT TOT EL PROFIT?

Les persones, per naturalesa, tendeixen a aferrar-se als hàbits rutinaris que li proporcionen seguretat i li estalvien el fet d'haver de considerar massa sovint les seves accions. Hi ha persones que no usen la seva imaginació, creuen que el més lògic és “repetir el ja sabut”.

PROVOQUEM CANVIS

Trencar amb aquestes rutines que ofeguen la mateixa intel·ligència, tant en la forma de fer les coses, com de concebre la vida, és un repte per assolir l'èxit i a la vegada una necessitat per adaptar-nos al món canviant que ens envolta. Per superar la fase del “pensar rutinari” i arribar a tenir un “pensar creatiu” cal travessar una “línia de l'esforç” que requereix una gran voluntat i persistència, perquè ningú que no comenci per creure fermament en ell mateix podrà ser creador de res.

L'innovació només es produeix si la idea creativa arriba a implantar-se i a produir una millora, per petita que

sigui, en la qualitat de vida i en qualsevol àmbit de la societat. Quantes bones idees han quedat en un calaix!

Mary Jacob, que l'any 1915, s'havia plantejat un canvi davant l'incomoditat que representava per a les dones de la seva època el fet de portar l'anomenada “cotilla” va crear una peça que encara avui perdura: els sostenidors. Això ens demostra que la creativitat no és quelcom reservat a uns quants privilegiats i prou, sinó que és possible desenvolupar-la. Tant sigui un producte, un servei, un paradigma científic, un corrent de pensament, etc., és fonamental comprendre que és necessari entestar-se en el problema fins a trobar la solució que desitgem, doncs el fet de crear, que moltes vegades representa anar a contracorrent, reclama sacrificis i renunciaments que no tothom està disposat a fer.

INTUÏCIÓ I CREATIVITAT

No hem de confondre l'intuïció amb la creativitat. La intuïció és l'espurna que provoca la idea creativa, però que només apareix després d'haver treballat molt sobre el problema i nodrit la nostra ment amb una gran varietat d'informació. No podem refiar-nos de l'intuïció a no ser que vagi acompanyada d'una persistent dedicació. Ja deia Picasso, que quan li venia l'inspiració artística, sempre el trobava treballant.

Així va ser també com després d'investigar i aprofundir llargament sobre com ajudar als diabètics, el metge canadenc Grant Banting va tenir la pensada, mentre dormia, de com extraure l'insulina dels gossos perquè fos efectiva en injectar-la als malalts.

L'habilitat creativa no es troba lligada únicament a la capacitat de raonament, sinó que s'origina impulsada

i nodrida pels sentiments. L'indiferència i la falta d'incentius són un gran fre a la creativitat. Com més gran sigui el nostre interès en la resolució d'un problema, més motivats estarem i més a prop de la nostra capacitat creativa.

TÈCNiques PER AUGMENTAR LA CREATIVITAT

Per augmentar la creativitat existeixen una sèrie de tècniques com per exemple el fet exercitar l'imaginació a través de la pluja d'idees o “*brainstorming*”. Es tracta d'anotar totes les idees que vinguin a la ment, per molt allunyades del tema que ens semblin. Després, en una segona fase, intentem avaluar-les i cercar la seva relació amb el problema, aquesta posterior associació de conceptes ens pot donar nous punts de vista amb els que podem començar a treballar. S'utilitza aquesta tècnica, per exemple, per contrarestar el bloqueig creatiu en els escriptors o en equips de treball per engegar nous projectes, etc.

La formació d'imatges mentals o visualització, en estat de relaxació, també ha demostrat que predisposa a desbloquejar la ment i a inclinar-la cap a la fluïdesa creativa. Ho podem fer després de definir el problema que volem solucionar i cercar informació que ens ajudi a analitzar-lo en profunditat. És important saber que l'estrès tensa la ment i que en aquesta situació no hi pot haver creativitat. Només quan la ment es troba relaxada i tranquil·la poden fluir noves idees. Tanmateix, només podrem ser creatius, si adoptem com a idea motriu el fet de pensar que “no tot està dit i fet”.

Carme Camins

Doctora en Psicologia i Gràfologa

<http://cgc-psicologiaformativa.com/>

Comte de Barcelona, Primus Inter pares

Davant de l'actual negació per part de la maquinària de l'Estat per tot el que fa referència a l'existència d'una **Nació catalana**, cal parlar avui d'un dels principals conceptes sobre el que es fonamentaven els sobirans catalans, el "*Primus Inter Pares*", expressió d'origen llatí que indica que una persona és la més important dins d'un grup amb les que comparteix el mateix rang o càrrec.

Ja des de l'any 988, moment en què el Comte de Barcelona, **Borrell II**, renega de donar vassallatge al rei franc i en conseqüència inici de la independència de facto dels diferents comtats catalans, tots els respectius Comtes s'organitzen políticament al voltant del Comte més poderós, el *Primus Inter Pares*. Aquest és el motiu pel qual **Catalunya és un Principat**, donat que és e territori on el comte de Barcelona té preeminència per sobre de tots els altres comtes catalans, seguint la fórmula del "*Primus Inter Pares*" (primer entre iguals) o, en un altre context, la Constitució de l'Observança.

"Primus Inter Pares", expressió d'origen llatí que indica que una persona és la més important dins d'un grup"

Posteriorment com tots sabem, els diferents comtats catalans acabaran formant part del que avui coneixem com a Catalunya, i en conseqüència, la legitimitat del seu sobirà és tant o més ferma que la de qualsevol altra nació com pugui ser per exemple, Castellà, ja que el **Comte de Barcelona** abans de ser-ho, és considerat un més entre iguals, i només l'acatament i jurament de les Constitucions formula-des històricament per les institucions, el converteix en el primer.

Recordem que la Constitució de l'Observança, aprovada a les Corts de Barcelona de 1480-1481, establia el principi de submissió del poder reial a la llei. Ja durant les Corts de Barcelona (1421), en el regnat d'Alfons el Magnànim s'havia acordat la primacia absoluta dels Usatges de Barcelona i de les Constitucions catalanes, encarregant a la Diputació del General el control de qualsevol extralimitació reial.

La crisi social provocada per la Gue-

"La Nació catalana ja des de l'època medieval, fou lliure, pactista i sobirana"

rra dels Remences (1462-1472), que tindria un rebrot amb el segon alçament remença (1484-85) obligà a Ferran II a aprovar aquesta llei per redreçar una situació política delicada a Catalunya.

Aquesta constitució, que establia el principi de submissió del poder reial a la llei, retornava a la Generalitat la missió de vetllar pel compliment de lleis o constitucions fins i tot per part de les autoritats reials; en darrera instància, la Reial Audiència de Catalunya (1493-1716) dictaminava els greuges presentats per la Generalitat. Va ser la base del règim pactista català vigent fins als Decrets de Nova Planta de Felip V (1716).

La **Nació catalana** ja des de l'època medieval, fou lliure, pactista i sobirana i simplement el que ara vol, és tornar a ser un país punter a Europa!

Joaquim Ullan

President del Cercle Català d'Història

www.cch.cat

CERCLE
CATALÀ
D'HISTÒRIA
cch

Els Usatici Barchinone i els Usalia Cathalonie
(ACA, ms. de Ripoll, núm. 38, fol. 1)

Apotheosis Heràldica, 1681
(Museu d'Història de la Ciutat, Barcelona)

RECOMANACIONS DEL MES

XXIII Fira de les herbes de Peratallada
(Diumenge 24 d'abril)

Fira de la mascota i de l'animal de companyia
a Corçà (Diumenge 24 d'abril)

Festival del VI VÍVID Alt i Baix Empordà
(Dissabte 30 d'abril)

CONFERÈNCIA
“Què sabem dels sacrificis humans asteques”
(Divendres 29 d'abril 19'30 h -
Museu Palau Solterra, Torroella de Montgrí)

Que gaudiu d'aquesta Diada

**El Nostre Sant Jordi ja
reb encàrrecs**

Per decidir els teus, pots consultar la nova web:

www.llibreriaelcucut.cat

llibreria@elcucut.cat · Tel. 972 759 882 · 655 951 831 - C/ del Roser, 29-31
17257 Torroella de Montgrí · també ens pots trobar al facebook i twitter

April 2016

Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30